

1176.

Na osnovu člana 49 stav 7 Zakona o upravljanju i unutrašnjim kontrolama u javnom sektoru ("Službeni list CG", broj 75/18), Vlada Crne Gore je 4. avgusta 2021. godine, bez održavanja sjednice, na osnovu pribavljene saglasnosti većine članova Vlade Crne Gore, donijela

UREDBU O USPOSTAVLJANJU UNUTRAŠNJE REVIZIJE U JAVNOM SEKTORU

Član 1

Ovom uredbom utvrđuje se način i kriterijumi za uspostavljanje unutrašnje revizije u javnom sektoru iz člana 2 Zakona o upravljanju i unutrašnjim kontrolama u javnom sektoru.

Član 2

Posebnu organizacionu jedinicu za unutrašnju reviziju uspostavljaju:

- 1) Generalni sekretarijat Vlade Crne Gore,
- 2) Ministarstvo pravde, ljudskih i manjinskih prava,
- 3) Ministarstvo unutrašnjih poslova,
- 4) Ministarstvo odbrane,
- 5) Ministarstvo finansija i socijalnog staranja,
- 6) Ministarstvo vanjskih poslova,
- 7) Ministarstvo javne uprave, digitalnog društva i medija,
- 8) Ministarstvo prosvjete, nauke, kulture i sporta,
- 9) Ministarstvo zdravlja,
- 10) Ministarstvo ekonomskog razvoja,
- 11) Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede,
- 12) Ministarstvo ekologije, prostornog planiranja i urbanizma,
- 13) Ministarstvo kapitalnih investicija,
- 14) Uprava javnih radova,
- 15) Fond penzijskog i invalidskog osiguranja Crne Gore,
- 16) Fond za zdravstveno osiguranje Crne Gore,
- 17) Zavod za zapošljavanje Crne Gore.

Posebnu organizacionu jedinicu za unutrašnju reviziju:

- 1) informacionih sistema u upotrebi u javnom sektoru, uspostavlja Ministarstvo javne uprave, digitalnog društva i medija, i
- 2) fondova Evropske unije u javnom sektoru, uspostavlja Ministarstvo finansija i socijalnog staranja.

Član 3

Unutrašnju reviziju nad subjektom javnog sektora vrši jedinica za unutrašnju reviziju:

- 1) Generalnog sekretarijata Vlade Crne Gore nad:
 - Sekretarijatom za zakonodavstvo,
 - Agencijom za investicije Crne Gore,
 - Savjetom za privatizaciju i kapitalne projekte;
- 2) Ministarstva pravde, ljudskih i manjinskih prava nad:
 - Upravom za izvršenje krivičnih sankcija,
 - Centrom za alternativno rješavanje sporova;
- 3) Ministarstva odbrane nad Direkcijom za zaštitu tajnih podataka;
- 4) Ministarstva finansija i socijalnog staranja nad:
 - Upravom prihoda i carina,
 - Upravom za katastar i državnu imovinu,
 - Upravom za statistiku,

- Fondom za obeštećenje,
 - Komisijom za zaštitu prava u postupcima javnih nabavki,
 - Zaštitnikom imovinsko - pravnih interesa Crne Gore,
 - Zavodom za socijalnu i dječiju zaštitu,
 - javnim ustanovama u oblasti socijalne i dječije zaštite;
- 5) Ministarstva vanjskih poslova nad Upravom za saradnju sa dijasporom – iseljenicima;
- 6) Ministarstva javne uprave, digitalnog društva i medija nad:
- Upravom za kadrove,
 - Upravom za inspekcijske poslove;
- 7) Ministarstva prosvjete, nauke, kulture i sporta nad:
- Zavodom za školstvo,
 - Upravom za zaštitu kulturnih dobara,
 - Državnim arhivom,
 - Upravom za sport i mlade,
 - Crnogorskom akademijom nauka i umjetnosti,
 - Javnom ustanovom Ispitni centar,
 - Javnom ustanovom Centar za stručno obrazovanje,
 - Agencijom za kontrolu i obezbjeđenje kvaliteta visokog obrazovanja,
 - Zavodom za udžbenike i nastavna sredstva,
 - Javnom ustanovom Viša stručna škola “Policajska akademija“ Danilovgrad,
 - Fakultet za crnogorski jezik i književnost,
 - javnim ustanovama predškolskog, osnovnog i srednjeg obrazovanja,
 - javnim ustanovama za smještaj učenika i studenata,
 - Javnom ustanovom Crnogorsko narodno pozorište,
 - Javnom ustanovom Kraljevsko pozorište Zetski dom,
 - Javnom ustanovom Nacionalna biblioteka Crne Gore „Đurđe Crnojević“,
 - Javnom ustanovom Prirodnjački muzej Crne Gore,
 - Javnom ustanovom Crnogorska kinoteka,
 - Javnom ustanovom Muzički centar Crne Gore,
 - Javnom ustanovom Biblioteka za slijepe Crne Gore,
 - Javnom ustanovom Pomorski muzej Crne Gore,
 - Javnom ustanovom Centar savremene umjetnosti Crne Gore,
 - Javnom ustanovom Centar za konzervaciju i arheologiju Crne Gore,
 - Javnom ustanovom Narodni muzej Crne Gore,
 - Javnom ustanovom Filmski centar Crne Gore,
 - Centrom za očuvanje i razvoj kulture manjina Crne Gore;
- 8) Ministarstva zdravlja nad javnim ustanovama iz oblasti zdravstva;
- 9) Ministarstva ekonomskog razvoja nad:
- Zavodom za metrologiju,
 - Fondom rada,
 - Socijalnim savjetom Crne Gore,
 - Agencijom za zaštitu konkurencije,
 - Agencijom za mirno rješavanje radnih sporova,
 - Nacionalnom turističkom organizacijom Crne Gore;
- 10) Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede nad:
- Upravom za bezbjednost hrane, veterinu i fitosanitarne poslove,
 - Upravom za šume,
 - Upravom za vode;
- 11) Ministarstva ekologije, prostornog planiranja i urbanizma nad:
- Agencijom za zaštitu životne sredine,

- Zavodom za hidrometeorologiju i seizmologiju;
- 12) Ministarstva kapitalnih investicija nad:
- Upravom za ugljovodonike,
- Upravom pomorske sigurnosti i upravljanja lukama,
- Upravom za saobraćaj,
- Upravom za željeznice.

Član 4

Posebnu organizacionu jedinicu za unutrašnju reviziju uspostavljaju i opštine koje imaju više od 10.000 stanovnika.

U skladu sa stavom 1 ovog člana i rezultatima popisa stanovništva u Crnoj Gori u 2011. godini, posebnu organizacionu jedinicu za unutrašnju reviziju uspostavljaju:

- 1) Glavni grad Podgorica,
- 2) Prijestonica Cetinje,
- 3) Opština Bar,
- 4) Opština Berane,
- 5) Opština Bijelo Polje,
- 6) Opština Budva,
- 7) Opština Danilovgrad,
- 8) Opština Herceg Novi,
- 9) Opština Kotor,
- 10) Opština Nikšić,
- 11) Opština Plav,
- 12) Opština Pljevlja,
- 13) Opština Rožaje,
- 14) Opština Tivat,
- 15) Opština Ulcinj.

Član 5

Drugi subjekti javnog sektora koji nijesu obuhvaćeni čl. 2 i 3 ove uredbe, odnosno jedinice lokalne samouprave koje ne ispunjavaju kriterijum iz člana 4 ove uredbe, uspostavljaju unutrašnju reviziju organizovanjem posebne organizacione jedinice za unutrašnju reviziju ili obavljanjem unutrašnje revizije od strane jedinice za unutrašnju reviziju drugog subjekta na osnovu sporazuma, uz prethodnu saglasnost Ministarstva finansija i socijalnog staranja.

Član 6

Subjekti iz čl. 2 i 4 ove uredbe, dužni su da upostave posebnu organizacionu jedinicu za unutrašnju reviziju u roku od 120 dana, od dana stupanja na snagu ove uredbe.

Do uspostavljanja posebne organizacione jedinice za unutrašnju reviziju u skladu sa ovom uredbom primjenjivaće se sporazumi o povjeravanju poslova unutrašnje revizije, koji su zaključeni na osnovu Uredbe o uspostavljanju unutrašnje revizije u javnom sektoru ("Službeni list CG", broj 70/19).

Član 7

Danom stupanja na snagu ove uredbe prestaje da važi Uredba o uspostavljanju unutrašnje revizije u javnom sektoru ("Službeni list CG", broj 70/19).

Član 8

Ova uredba stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Crne Gore".

Broj: 04-3870

Podgorica, 4. avgusta 2021. godine

Vlada Crne Gore

Predsjednik,

prof. dr **Zdravko Krivokapić**, s.r.

1177.

Na osnovu člana 55a stav 1 Zakona o zaštiti stanovništva od zaraznih bolesti ("Službeni list CG", br. 12/18, 64/20 i 59/21), na predlog Savjeta za sagledavanje epidemiološke situacije usljed pojave epidemije zarazne bolesti COVID-19 i njenog uticaja na ekonomsko stanje u Crnoj Gori, Vlada Crne Gore je 10. septembra 2021. godine, bez održavanja sjednice, na osnovu pribavljene saglasnosti većine članova Vlade, donijela

ODLUKU

O PREDUZIMANJU PRIVREMENIH MJERA USLJED POJAVE EPIDEMIJE ZARAZNE BOLESTI COVID-19 OD VEĆEG EPIDEMIOLOŠKOG ZNAČAJA

Član 1

Ovom odlukom propisuje se privremeno ograničavanje ulaska u Crnu Goru licima koja dolaze iz država sa nepovoljnom epidemiološkom situacijom, kao i zabrana, odnosno ograničavanje rada privrednih društava i preduzetnika i obavljanje drugih djelatnosti, usljed pojave epidemije zarazne bolesti COVID-19 od većeg epidemiološkog značaja.

Član 2

Crnogorski državljani i stranci mogu da uđu u Crnu Goru preko svih graničnih prelaza, uz jedan od dokaza iz nacionalne digitalne COVID potvrde, i to:

1) da su potpuno vakcinisani sa propisanim brojem doza vakcine protiv novog koronavirusa najmanje 14 dana prije ulaska u Crnu Goru, koji je izdat od ovlaštene zdravstvene ustanove;

2) negativnog rezultata PCR testa na novi koronavirus (SARS-CoV-2), koji je izdat od registrovane laboratorije i nije stariji od 72 časa;

3) pozitivnog rezultata PCR testa na novi koronavirus (SARS-CoV-2), koji je izdat od registrovane laboratorije i koji je stariji od 14 dana, a nije stariji od 180 dana od dana izdavanja rezultata ovog testa; ili

4) negativnog rezultata brzog antigenskog testa na novi koronavirus (SARS-CoV-2), koji je izdat od registrovane laboratorije i nije stariji od 48 časova.

Lica iz stava 1 ovog člana mogu da uđu u luke Crne Gore plovnim objektima, uz dokaze iz stava 1 ovog člana ili uz negativan rezultat PCR testa na novi koronavirus (SARS-CoV-2), koji je izdat od registrovane laboratorije i nije bio stariji od 72 časa prilikom ukrcavanja na plovni objekat.

Lica koja ne posjeduju dokaze iz stava 1, odnosno stava 2 ovog člana, mogu da uđu u Crnu Goru, uz određivanje mjere karantina ili samoizolacije u trajanju od 14 dana, a samoizolacija podrazumijeva boravak u porodičnom smještaju ili drugom objektu, uz praćenje zdravstvenog stanja tog lica, kao i svih članova njegovog zajedničkog porodičnog domaćinstva od strane nadležne epidemiološke službe, u skladu sa rješenjem sanitarne inspekcije.

Licu iz stava 3 ovog člana samoizolacija može da se prekine nakon isteka šest dana trajanja karantina, odnosno samoizolacije, uz negativan rezultat PCR testa na novi koronavirus (SARS-CoV-2), koji je izdat od registrovane laboratorije.

Obaveza posjedovanja dokaza iz stava 1, odnosno stava 2 ovog člana ne odnosi se na lica mlađa od 18 godina.

Promet roba za potrebe Crne Gore, kao i tranzit putnika i robe obavlja se nesmetano.

Član 3

Izuzetno od člana 2 st. 1 i 2 ove odluke, crnogorski državljani i stranci koji obavljaju poslove od javnog interesa, a koji su nezamjenljiv uslov života i rada građana, odnosno od posebnog ekonomskog interesa za državu, mogu ulaziti i boraviti u Crnoj Gori bez dokaza iz člana 2 stav 1, odnosno stav 2 ove odluke, u skladu sa preporukama Instituta i to:

- 1) zdravstveni radnici i lica sa istraživačkim zvanjem, odnosno sa naučnim zvanjem;
- 2) lica koja vrše ili obezbjeđuju transport putnika i robe;
- 3) diplomate, osoblje međunarodnih organizacija, vojna lica i lica koja pružaju humanitarnu pomoć;
- 4) određene kategorije putnika u tranzitu;
- 5) lica kojima je potrebna međunarodna zaštita ili dolaze u Crnu Goru iz drugih humanitarnih razloga,
- 6) strani pomorci u tranzitu koji se ukrcavaju ili iskrcavaju u lukama Bar, Budva, Kotor, Luka Kumbor - Portonovi i Tivat (Gat I i Gat II), kao i stranci koji upravljaju motornim vozilima kojima se obavlja promet roba, uz posebne mjere zdravstvenog nadzora.

Član 4

Radi sprječavanja prenošenja i širenja zarazne bolesti COVID-19, kao i radi sprječavanja negativnih posljedica za privredu, ekonomiju i ostvarivanje javnog interesa preduzimaju se privremene mjere:

1) obaveza privrednih društava i preduzetnika koji se bave trgovinom na malo, uključujući i zelene pijace da ograniče broj potrošača/posjetilaca koji se mogu istovremeno nalaziti u objektu, tako da na deset kvadratnih metara površine objekta može da se nalazi jedan potrošač/posjetilac, uz obavezu poštovanja međusobne fizičke udaljenosti od najmanje dva metra;

2) obaveza vlasnika, korisnika i upravljača tržnog centra da ne dozvole ulazak licima koja ne posjeduju jedan od dokaza iz člana 2 stav 1 ove odluke i da odrede lica koja će vršiti kontrolu i biti odgovorna za poštovanje ove mjere;

3) obaveza privrednih društava i preduzetnika koji obavljaju ugostiteljsku djelatnost u ugostiteljskim objektima (restorani, kafane, kafeterije, hotelski restorani i slični ugostiteljski objekti), da:

- unutar objekta stolovi budu odvojeni prozirnim pleksiglas pločama/panelima ili drugim neporoznim materijalom pogodnim za dezinfekciju, visine 170 cm,

- na terasi/bašti ugostiteljskog objekta razmak između stolova bude najmanje dva metra,

- za stolom sjede najviše četiri gosta unutar i na terasi/bašti ugostiteljskog objekta,

- onemogućće uslugu samousluživanja, stajanje i zadržavanje ispred šanka i visokih stolova namijenjenih za stajanje,

- ne dozvole izvođenje muzičkog programa uz učešće pjevača i muzičara, osim na terasi/bašti u periodu od 20 časova do ponoći,

- ne dozvole održavanje svadbi i drugih privatnih proslava, osim:

- a) na terasi/bašti, ako svi zaposleni i gosti posjeduju jedan od dokaza iz člana 2 stav 1 ove odluke,

- b) unutar objekta, uz prisustvo do 100 gostiju, ako svi zaposleni i gosti posjeduju jedan od dokaza iz člana 2 stav 1 ove odluke,

- ne dozvole gostima igranje i plesanje,

- ne dozvole ulazak u zatvoreni prostor ugostiteljskog objekta zaposlenima i gostima, osim licima mlađim od 18 godina, bez jednog od dokaza iz člana 2 stav 1 ove odluke,

- odrede lice koje će vršiti kontrolu i biti odgovorno za poštovanje mjera iz al. 6 i 8 ove tačke;

4) obaveza vlasnika i korisnika diskoteka, disko klubova/barova i noćnih klubova/barova da:

- ne dozvole ulazak zaposlenima i gostima bez jednog od dokaza iz člana 2 stav 1 ove odluke,

- ne dozvole prisustvo više od 100 gostiju,

- odrede lice koje će vršiti kontrolu i biti odgovorno za poštovanje ove mjere;

5) obaveza privrednih društava, drugih pravnih lica, preduzetnika i fizičkih lica koja obavljaju turističku i ugostiteljsku djelatnost pružanja usluga smještaja, odnosno smještaja i pripremanja i usluživanja hrane, pića i napitaka da obezbijede prostor za samoizolaciju gostiju i to najmanje 10% kapaciteta smještajnih jedinica, odnosno najmanje jednu sobu, ako su smještajni kapaciteti manji od pet jedinica;

6) obaveza ustanova kulture (pozorišta, bioskopi, muzeji, galerije i sl.) da posjetiocima ne dozvole ulazak bez jednog od dokaza iz člana 2 stav 1 ove odluke i odrede lice koje će vršiti kontrolu i biti odgovorno za poštovanje ove mjere;

7) obaveza privrednih društava i preduzetnika koji pružaju usluge u fitness centrima i teretanama da u objektu u isto vrijeme može da boravi samo jedno lice na deset kvadratnih metara slobodnog prostora namijenjenog za vježbanje (prostor na kome se ne nalaze sprave i mašine za treniranje), uz obavezu poštovanja međusobne udaljenosti od najmanje dva metra između korisnika usluga;

8) obaveza prevoznika da javni prevoz (autobuski i kombi prevoz) putnika u drumskom saobraćaju (međugradskom, prigradskom i gradskom) i željezničkom saobraćaju i poslodavaca koji obavljaju prevoz zaposlenih vozilima za sopstvene potrebe u drumskom saobraćaju obavljaju bez mogućnosti stajanja putnika u vozilu;

9) obaveza prevoznika da prevoz putnika u unutrašnjem pomorskom saobraćaju obavljaju bez mogućnosti stajanja putnika u plovnom objektu;

10) obaveza dječjih igraonica da rad organizuju u periodu od 7 do 22 časova, u skladu sa preporukama Instituta;

11) obaveza sportskih organizacija, vlasnika i korisnika sportskih objekata da treninge, sportska takmičenja i turnire sportista u manjim zatvorenim sportskim objektima (baloni i sl.) organizuju uz prisustvo ograničenog broja lica, u skladu sa preporukama Instituta;

12) obaveza sportskih organizacija, vlasnika i korisnika sportskih objekata tokom održavanja sportskih takmičenja i turnira sportista, da:

- u otvorenom sportskom objektu ne dozvole ulazak zaposlenima i navijačima bez jednog od dokaza iz člana 2 stav 1 ove odluke,

- u zatvorenom sportskom objektu ne dozvole ulazak zaposlenima i navijačima bez jednog od dokaza iz člana 2 stav 1 ove odluke i prisustvo više od 100 navijača,

- odrede lice koje će vršiti kontrolu i biti odgovorno za poštovanje ovih mjera;

13) zabrana organizovanja đачkih i učeničkih ekskurzija i izleta, osim u Crnoj Gori, za najviše 50 učenika, uz poštovanje propisanih mjera;

14) zabrana organizovanja javnih priredbi, političkih i privatnih skupova, proslava, žurki, svadbi, kao i drugih manifestacija na otvorenim javnim mjestima, osim uz prisustvo do 50 lica, uz poštovanje propisanih mjera;

15) zabrana organizovanja zabavnih, sportskih i rekreativnih aktivnosti za djecu i odrasle na otvorenim javnim mjestima (luna park, ringišpil, grupni treninzi i sl.), osim uz prisustvo do 50 lica, uz poštovanje propisanih mjera;

16) zabrana organizovanja žurki i muzičkih festivala u zatvorenom i na otvorenom prostoru u kome se ne može vršiti ili je otežano vršenje kontrole dokaza iz člana 2 stav 1 ove odluke.

Član 5

Crnogorski državljani, stranci koji imaju stalni ili privremeni boravak u Crnoj Gori i državljani Republike Srbije, Republike Hrvatske, Bosne i Hercegovine, Republike Kosovo, Republike Albanije i Republike Sjeverne Makedonije, koji ulaze u Crnu Goru iz tih država, kao i državljani drugih država koji su u periodu od najmanje 15 dana prije ulaska u Crnu Goru neprekidno boravili u tim državama, mogu da ulaze u Crnu Goru, bez dokaza iz člana 2 stav 1, odnosno stav 2 ove odluke, uz poštovanje zdravstvenih mjera, u skladu sa zdravstvenim

upozorenjem Instituta za javno zdravlje Crne Gore (u daljem tekstu: Institut), do 13. septembra 2021. godine.

Zdravstveno upozorenje iz stava 1 ovog člana dostupno je na svim graničnim prelazima preko kojih se obavlja ulazak u Crnu Goru i objavljuje se na internet stranici Ministarstva zdravlja i Instituta.

Član 6

Mjere iz čl. 2 do 4 ove odluke primjenjivaće se do 24. septembra 2021. godine.

Član 7

Danom stupanja na snagu ove odluke prestaje da važi Odluka o preduzimanju privremenih mjera usljed pojave epidemije zarazne bolesti COVID-19 od većeg epidemiološkog značaja ("Službeni list CG", broj 90/21).

Član 8

Ova odluka stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Crne Gore".

Broj: 04-4291

Podgorica, 10. septembra 2021. godine

Vlada Crne Gore

Predsjednik,

prof. dr **Zdravko Krivokapić**, s.r.

1178.

Na osnovu člana 55 stav 1 tač. 2 do 4 i tačka 9 i člana 55a stav 2 Zakona o zaštiti stanovništva od zaraznih bolesti ("Službeni list CG", br. 12/18, 64/20 i 59/21), na predlog Instituta za javno zdravlje Crne Gore, Ministarstvo zdravlja donijelo je

**NAREDBU
O IZMJENI NAREDBE ZA PREDUZIMANJE
PRIVREMENIH MJERA ZA SPRJEČAVANJE UNOŠENJA U ZEMLJU,
SUZBIJANJE I SPRJEČAVANJE PRENOŠENJA NOVOG KORONAVIRUSA**

Član 1

U Naredbi za preduzimanje privremenih mjera za sprječavanje unošenja u zemlju, suzbijanje i sprječavanje prenošenja novog koronavirusa ("Službeni list CG", br. 80/21, 84/21, 90/21 i 91/21) u članu 2 riječi: "do 10. septembra 2021. godine" zamjenjuju se riječima: "do 24. septembra 2021. godine".

Član 2

Ova naredba stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Crne Gore".

Broj: 8-501/20-129/2986

Podgorica, 10. septembra 2021. godine

Ministarka,
dr Jelena Borovinić Bojović, s.r.

1179.

Na osnovu člana 71 Zakona o budžetu i fiskalnoj odgovornosti („Službeni list CG“, br. 20/14, 56/14, 70/17, 4/18 i 55/18), Ministarstvo finansija i socijalnog staranja donijelo je

**UPUTSTVO
O IZMJENI UPUTSTVA O RADU DRŽAVNOG TREZORA**

1. U Uputstvu o radu državnog trezora („Službeni list CG“, br. 53/14, 72/15, 69/19 i 70/21) tač. 140, 141 i 142 mijenjaju se i glase:

„140. Poslovnim platnim karticama mogu da se plaćaju troškovi koji su obuhvaćeni nalogima za službena putovanja u zemlji i inostranstvu (prevoz, smještaj, ishrana i dr.), troškovi reprezentacije, plaćanje preko interneta za potrebe oglašavanja i marketinškog podsticaja oglašavanju na internetu, kupovine licenci i pretplate za alate za video konferencije i kupovine sertifikata za uspostavljanje sigurne komunikacione veze (SSL).

141. Platne kartice iz tačke 140 ovog uputstva mogu da koriste rukovodioci potrošačkih organizacija i druga zaposlena lica samo na osnovu pisanog odobrenja rukovodoca, koje se dostavlja Ministarstvu, uz zahtjev za izdavanje kartice.

142. Korisnici poslovne platne kartice sredstva potrošena sa platne kartice pravdaju isključivo fiskalnim računima koje dostavljaju službi za racunovodstvene poslove potrošačke organizacije, odnosno fakturama, u slučaju plaćanja preko interneta.”

2. Ovo uputstvo stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom listu Crne Gore“.

Broj: 06-4049/2

Podgorica, 8. septembra 2021. godine

Ministar,
mr **Milojko Spajić**, s.r.

1180.

Na osnovu člana 50 Opšteg zakona o obrazovanju i vaspitanju („Službeni list RCG”, br. 64/02, 31/05 i 49/07 i „Službeni list CG”, br. 45/10, 45/11, 36/13, 39/13, 47/17 i 59/21) i člana 18 stav 1 Zakona o upravnom postupku („Službeni list CG”, br. 56/14, 20/15, 40/16 i 37/17), Ministarstvo prosvjete, nauke, kulture i sporta donijelo je

R J E Š E N j E
O IZDAVANJU LICENCE PRIVATNOJ USTANOVI
AUTO-ŠKOLA „AUTO ŠKOLA ALFA D“, NIKŠIĆ

1. Izdaje se licenca za rad Privatnoj ustanovi Auto-škola „Auto škola Alfa D”, sa sjedištem u Nikšiću, vlasništvo „ALFA D“ doo iz Nikšića, koja ispunjava uslove za osposobljavanje kandidata za vozače motornih vozila kategorija „B” i „C”.

2. Ovo rješenje stupa na snagu danom donošenja, a objaviće se u „Službenom listu Crne Gore”.

UPI broj: 17/4-03-341/21-2014

Podgorica, 25. avgusta 2021. godine

Ministarka,
prof. dr **Vesna Bratić**, s.r.

1181.

Na osnovu člana 30 stav 3 Zakona o visokom obrazovanju („Službeni list CG”, br. 44/14, 47/15, 40/16, 42/17, 71/17, 55/18, 3/19, 47/19, 72/19 i 74/20) i člana 18 stav 1 Zakona o upravnom postupku („Službeni list CG”, br. 56/14, 20/15, 40/16 i 37/17), Ministarstvo prosvjete, nauke, kulture i sporta donijelo je

R J E Š E N j E
O DOPUNI RJEŠENJA KOJIM SE UTVRĐUJE BROJ STUDENATA ZA UPIS U
PRVU GODINU STUDIJA NA UNIVERZITETU CRNE GORE

1. U Rješenju kojim se utvrđuje broj studenata za upis u prvu godinu studija na Univerzitetu Crne Gore („Službeni list CG”, br. 56/19 i 37/20) u tački I podtačka 17 na kraju alineje 6 tačka se zamjenjuje tačka-zarezom i dodaju dvije nove alineje koje glase:

„- interdisciplinarni osnovni akademski studijski program Konzervacija i restauracija, obima 180 ECTS (tri godine), za upis najviše 8 studenata, na kojem se stiče diploma o završenim osnovnim akademskim studijama i nivo obrazovanja Bachelor (BA.);

- interdisciplinarni master akademski studijski program Konzervacija i restauracija, obima 120 ECTS (dvije godine), za upis najviše 8 studenata, na kojem se stiče diploma o završenim master akademskim studijama i nivo obrazovanja Master (MA.).”

2. Ovo rješenje stupa na snagu danom donošenja, a objaviće se u „Službenom listu Crne Gore”.

UP I broj 08-607/21-2410/1

Podgorica, 7. septembra 2021. godine

Ministarka,
prof. dr **Vesna Bratić**, s.r.

1182.

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

FIFTH SECTION

CASE OF ASANOVIĆ v. MONTENEGRO

(Application no. 52415/18)

JUDGMENT

Art 5 § 1 • Detention on suspicion of committing a criminal offence in breach of domestic law requirements

STRASBOURG

20 May 2021

This judgment will become final in the circumstances set out in Article 44 § 2 of the Convention. It may be subject to editorial revision.

COUNCIL OF EUROPE
CONSEIL DE L'EUROPE

In the case of *Asanović v. Montenegro*,
The European Court of Human Rights (Fifth Section), sitting as a Chamber composed of:
Siofra O’Leary, *President*,
Mārtiņš Mits,
Stéphanie Mourou-Vikström,
Lətif Hüseynov,
Jovan Ilievski,
Ivana Jelić,
Arnfinn Bårdsen, *judges*,
and Victor Soloveytchik, *Section Registrar*,
Having regard to:
the application (no. 52415/18) against Montenegro lodged with the Court under Article 34 of the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms (“the Convention”) by a Montenegrin national, Mr Nebojša Asanović (“the applicant”), on 23 October 2018;
the decision to give notice of the application to the Montenegrin Government (“the Government”);
the parties’ observations;
Having deliberated in private on 20 April 2021,
Delivers the following judgment, which was adopted on that date:

INTRODUCTION

1. The present case concerns the applicant’s alleged unlawful deprivation of liberty and a lack of an effective domestic remedy in that regard. He relied on Articles 5 § 1 and 13 of the Convention.

THE FACTS

2. The applicant was born in 1965 and lives in Podgorica. He was represented by Mr Z. Jovanović, a lawyer practising in Podgorica.

3. The Government were represented by their Agent, Ms V. Pavličić.

4. The facts of the case, as submitted by the parties, may be summarised as follows.

A. The applicant’s deprivation of liberty and the ensuing proceedings

5. The applicant is a practicing attorney and at the time of lodging the application with the Court he had been a representative of an opposition media outlet for more than twelve years.

6. On 23 December 2016 the Tax Administration reported to the Police Directorate that there were indications that the applicant had committed a criminal offence of tax evasion in relation to his professional activities. The Police Directorate - Division for Economic Crime Suppression transmitted this to the State Prosecution Office (*Osnovno državno tužilaštvo*; “the SPO”) on 27 January 2017.

7. On 12 September 2017 the state prosecutor apparently requested orally (*dao obavezujući usmeni nalog*) police officer G.M. to gather information from the applicant in his capacity “as a citizen” (*prikupljanje obavještenja u svojstvu građanina*), given that he was suspected of the said criminal offence.

8. On 13 September 2017, in the early morning hours, G.M. informed the state prosecutor that the applicant had not been found at his address and that his phone had been switched off. Apparently considering that the applicant was hiding the state prosecutor requested the police officers to find him and “deprive him of liberty” (*liše slobode*).

9. At 9h30 the same day G.M. and three other officers approached the applicant in front of the Court of First Instance (*Osnovni sud*) in Podgorica and served him summons. It specified that the applicant was summoned to the Police Directorate “at once” (*odmah*) in order to provide information “as a citizen”. It also specified that if he did not comply with it he would be brought in by force.

10. The applicant submitted to the Court that he had been put in a vehicle and taken to the police station (*Centar bezbjednosti*). The Government submitted that he had been offered, without any verbal or physical force, to be taken by an official vehicle with civilian registration plates to the police station, so that he could give his statement.

11. After the applicant gave the statement G.M. served him the minutes thereof and an official report (*službena zabilješka*). The official report stated that the applicant had been deprived of liberty that day at 10h40 on the order of the state prosecutor, in relation to Article 264 § 1 of the Criminal Code in conjunction with Article 49 (see paragraphs 33-34 below), and that he would be brought before the state prosecutor that same day. It further noted that no means of force had been used and that he had been duly informed of his rights and the reasons for his deprivation of liberty. The report was signed by police officers G.M. and S.L.

12. The applicant’s fingerprints were taken, he was photographed and his personal belongings were taken, including his glasses, and he was put in a cell with no windows. At 12h10 he was handcuffed and taken in a police vehicle to the state prosecutor. The state prosecutor questioned him from 12h30 to 13h54, after which he was released. During the questioning the applicant denied having committed the said criminal offence. He also stated that earlier that morning he had been visiting a client in prison, where there was no telephone signal and the use of telephones was prohibited, all of which could be easily verified. After leaving the prison he had switched the phone on, contacted the police officer who had told him to come in front of the court building, where he had been deprived of liberty.

13. The same day, on 13 September 2017, the Division for Economic Crime Suppression filed a criminal complaint against the applicant with the SPO for a reasonable suspicion of tax evasion.

14. On 14 September 2017 the SPO joined the two cases (the one initiated by the Tax Administration and the one initiated by the Division for Economic Crime Suppression; see paragraphs 6 and 13 above).

15. On 15 September 2017 the applicant filed a constitutional appeal for unlawful deprivation of liberty. He supplemented it on 25 September 2017 and 23 January 2018: he relied on the Bar Act and informed the Constitutional Court that there was no criminal case-file related to his deprivation of liberty in the Court of First Instance (see paragraph 18 below).

16. On 22 September 2017 the Bar Association sent a public letter of protest to the Minister of Interior because of the applicant’s deprivation of liberty.

17. On 1 November 2017 the Council for Civic Control of Police (*Savjet za građansku kontrolu rada policije*) issued its findings in reaction to the applicant’s complaint. It considered that the police inspectors had acted unlawfully, in particular because the applicant, as a lawyer, could not have been deprived of liberty without the relevant court’s decision in that regard.

18. On 17 January 2018 the president of the Court of First Instance informed the applicant, upon his enquiry of 25 December 2017, that there were no cases registered in that court relating to his deprivation of liberty.

19. On 11 July 2018 the Constitutional Court dismissed the applicant’s constitutional appeal. It considered, in substance, that the police officers and the SPO had acted lawfully, and found that the applicant had not complied with summons which specified that in such a case he could be brought in by force. He had been deprived of liberty at 10h40, following the state prosecutor’s order to that effect, after which he had been questioned by the state prosecutor and then released. The court made no reference to the existence and/or exhaustion of other effective domestic legal remedies.

20. On 2 October 2018 the Ombudsperson institution issued its opinion. It found that the applicant's rights under Article 29 of the Constitution and Article 5 § 1 (c) of the Convention had been breached. In particular, he had not been first given an opportunity to comply with the summons on his own, but had been told to go "at once" with police officers, which was contrary to Article 259 § 1 of the Criminal Procedure Code ("the CPC"). This had constituted *de facto* deprivation of liberty as of 9h30, as of that moment he had been under the control of police officers. There had been no legal grounds for it at the time, given that none of the reasons for detention, as stipulated in Article 175 of CPC, had been indicated.

21. On 12 October 2018 the applicant instituted civil proceedings for unlawful deprivation of liberty against the State - Ministry of Interior, Police Department and the SPO. He relied in his claim on Article 29 § 1 of the Constitution and Article 5 § 1 (c) of the Convention. He sought compensation and an order for the publication of a statement in all printed and electronic Montenegrin media to the effect that the Police Directorate had violated his rights by unlawfully depriving him of liberty. In his claim he raised the same complaints that he later submitted in his application to the Court.

22. On 18 April 2019 the state prosecutor issued an indictment against the applicant for a reasonable suspicion that he had committed a continuing criminal offence of tax and social contributions evasion between 1 January 2014 and 30 April 2016. The criminal proceedings are currently ongoing.

23. On 6 December 2019 the civil proceedings were stayed (*prekida se postupak*), upon request by the applicant and the respondent party, until the criminal proceedings against the applicant were terminated. Apparently later that day, a hearing was held in the same proceedings during which the applicant clarified that the object of his claim was not compensation of non-pecuniary damage for unlawful deprivation of liberty (*zbog neosnovanog lišenja slobode*), but for a violation of his honour and reputation, and the right to liberty (*prava na slobodu*). He relied on all the evidence invoked in his application before the Court.

B. Other relevant facts

24. Several media outlets reported on the applicant's deprivation of liberty.

25. On 9 May 2018 the Ombudsman found that the applicant had been discriminated against by the Tax Administration on account of his presumed political affiliation. Notably, the Tax Administration had not proved that it had treated the applicant in the same manner as other practicing attorneys - tax payers.

26. On 11 May 2018 the applicant instituted civil proceedings against the State – Tax Administration, for discrimination. These proceedings are currently pending.

27. On 26 October 2018 the applicant instituted civil proceedings against the State – the SPO, for violating his right to defence in connection with his questioning following his deprivation of liberty. On 18 March 2020 the Court of First Instance in Podgorica ruled partly in favour of the applicant. It awarded him 1,500 euros and ordered the respondent party to have this judgment published in all printed and electronic Montenegrin media within 15 days. The court found, *inter alia*, that before having been brought before the state prosecutor the applicant had not been informed that he was to be questioned. It also found that even though he had explained to the police officers that he had had two hearings in court that day, the police officers had taken him by the arms and into their vehicle, and had taken him to the police station.

RELEVANT LEGAL FRAMEWORK AND PRACTICE

A. Constitution of Montenegro 2007 (*Ustav Crne Gore*, published in the Official Gazette of Montenegro - OGM - nos. 001/07 and 038/13)

28. Article 20 provides for the right to a legal remedy against a decision on someone's right or a statute-based interest.

29. Article 29 sets out details as regards the right to liberty. It provides that a deprivation of liberty is allowed only for the reasons and in accordance with the procedure provided for by the law. Unlawful deprivation of liberty is punishable.

30. Article 38 provides that a person deprived of liberty unlawfully or without justification is entitled to compensation from the State.

B. Montenegro Constitutional Court Act 2015 (*Zakon o Ustavnom sudu Crne Gore*, published in the OGM nos. 011/15 and 055/19)

31. This Act entered into force on 20 March 2015. Section 68 thereof provides, *inter alia*, that a constitutional appeal can be lodged by a physical person, if he or she considers that his or her human right or freedom guaranteed by the Constitution was violated by an individual decision, action or omission of a State body, after all other effective legal remedies have been exhausted. If the appellant proves that a legal remedy to which he or she is entitled is not or would not be effective, a constitutional appeal can be lodged without prior exhaustion of effective domestic remedies.

C. Bar Act (*Zakon o advokaturi*; published in the Official Gazette of the Republic of Montenegro - OG RM - nos. 079/06, and OGM nos. 073/10 and 022/17)

32. Section 23 provides that a practicing attorney (*advokat*) can be deprived of liberty for criminal offences related to his or her practice only pursuant to a relevant court's decision.

D. Criminal Code of Montenegro (*Krivični zakonik Crne Gore*; published in the OG RM nos. 070/03, 013/04, and 047/06, and OGM nos. 040/08, 025/10, 073/10, 032/11, 064/11, 040/13, 056/13, 014/15, 042/15, 058/15, 044/17, 049/18, and 003/20)

33. Article 49 defines a continuing criminal offence.

34. Article 264 sets out details as regards the criminal offence of tax and social contributions evasion.

E. Criminal Procedure Code (*Zakonik o krivičnom postupku*; published in the OGM nos. 057/09, 049/10, 047/14, 002/15, 035/15, 058/15, and 028/18)

35. Article 175 sets out reasons for ordering detention when there is a reasonable suspicion that an individual has committed a criminal offence. These are: (a) if the person is hiding or cannot be identified or there are other circumstances indicating that he or she may abscond; (b) there are circumstances indicating that he or she will destroy, hide, change or forge the evidence or the traces of criminal offence or will obstruct the proceedings by influencing the witnesses or accomplices; (c) there are circumstances indicating that he or she will repeat the criminal offence or will finalise the commenced criminal offence or will commit the criminal offence he or she threatened to commit; (d) detention was necessary in order for criminal proceedings to be conducted without obstructions, and it relates to a criminal offence for which the legislation provides for a prison sentence of at least ten years or more, and which is particularly grave due to the manner in which it was committed or its consequences; and (e) duly summoned defendant avoids to appear at a hearing.

36. Article 259 sets out details as regards gathering information from citizens. It provides, *inter alia*, that a person who did not comply with the summons can be brought in by force only if he or she has been warned in that regard in the summons. It also provides that the person who gave a statement can object to the contents (*može staviti primjedbe*) of the official report or the minutes, which the police must note therein.

37. Article 264 § 1 provides, *inter alia*, that authorised police officers can deprive someone of liberty if there is any of the reasons for ordering detention as set out in Article 175. They must immediately inform the state prosecutor thereof, make an official report specifying the time and place of deprivation of liberty, and take that person to the state prosecutor without delay.

38. Article 502 § 1 provides, *inter alia*, that an individual who was deprived of liberty due to an error or unlawful work of a body is entitled to compensation of damage.

39. Article 216 § 1 provides that time-limits are calculated in hours, days, months and years.

F. Obligations Act (*Zakon o obligacionim odnosima*; published in OGM nos. 047/08, 004/11, and 022/17)

40. Section 151 provides for various legal remedies, including claims aimed at finding a violation and awarding compensation for pecuniary and non-pecuniary damage.

41. Section 207 provides that personal rights (*prava ličnosti*) include the right to physical and psychological integrity, and the right to liberty, right to honour, reputation, and dignity.

42. Section 210a provides for a just monetary compensation in case of a violation of personal rights, depending on the gravity of the violation and circumstances of the case, and regardless of compensation of pecuniary damage.

G. Ombudsperson Act (*Zakon o zaštitniku/ci ljudskih prava i sloboda Crne Gore*; published in OGM nos. 042/11, 032/14, and 021/17)

43. Sections 20, 22, 41 and 42, taken together, provide that the Ombudsperson performs his or her function by criticising, giving indications, warnings, suggestions, and recommendations.

H. Internal Affairs Act (*Zakon o unutrašnjim poslovima*, published in OGM nos. 044/12, 036/13, 001/15, and 087/18)

44. Sections 112 and 113 provide that the civic control of police is performed by the Council for Civic Control of Police. The Council gives its findings and recommendations to the Minister of Interior, who must inform the Council about the measures undertaken.

I. Relevant domestic practice

45. Between 14 May 2012 and 31 January 2018 the domestic courts issued a number of judgments in favour of claimants in civil proceedings against the State for unjustified (*neosnovano*) deprivation of liberty, including the following: Gž.br.3924/12-11, Gž.br. 347/2012-11, Rev.br.696/16, Rev.br.774/16, Rev.br.1313/16, Rev.br.457/17, Rev.br.45/17, Rev.br.1358/17, and Rev.br.1522/17. At least two of them were cases of arrest and pre-trial detention in the context of criminal investigation (Gž.br.3924/12-11 and Gž.br. 347/2012-11). The courts, in substance, found violations of the claimants' right to liberty, and awarded damages referring to Article 502 § 1 of the CPC and section 207 of the Obligations Act, or their equivalents from the earlier CPC and Obligations Act, which had been in force at the relevant time.

THE LAW

I. ALLEGED VIOLATION OF ARTICLE 5 § 1 OF THE CONVENTION

46. The applicant complained under Article 5 § 1 of the Convention about having been unlawfully *de facto* deprived of liberty. The relevant Article reads as follows:

Article 5

“1. Everyone has the right to liberty and security of person. No one shall be deprived of his liberty save in the following cases and in accordance with a procedure prescribed by law:

...
(c) the lawful arrest or detention of a person effected for the purpose of bringing him before the competent legal authority on reasonable suspicion of having committed an offence or when it is reasonably considered necessary to prevent his committing an offence or fleeing after having done so;
...”

A. Admissibility

1. *The parties' submissions*

47. The Government maintained that the applicant had not exhausted all available domestic remedies. Notably, shortly before lodging an application with the Court he had instituted civil proceedings for unlawful deprivation of liberty. This was an effective domestic remedy, as demonstrated by the relevant domestic case-law (see paragraph 45 above). The applicant's attempt to differentiate between an “unlawful deprivation of liberty” and a “violation of the right to liberty” was confusing. He had lodged a claim for “unlawful deprivation of liberty”, complaining about the police conduct and the deprivation of liberty, which were the subject of the application. Even though not directly connected, the domestic court's ruling in favour of the applicant in respect of his right to defence (see paragraph 27 above) proved that the civil proceedings were an effective domestic remedy. The Government also submitted that the applicant's failure to inform the Court about the ongoing civil proceedings amounted to an abuse of the right to petition.

48. The applicant submitted that he had complained to the Council for Civic Control of Police and the Ombudsperson, and had lodged a constitutional appeal, thereby exhausting all available domestic remedies. There were no other remedies after the Constitutional Court's decision, but to address the Court. He acknowledged that he had instituted civil proceedings, but claimed that they were not for unlawful deprivation of liberty, but were related to the violation of his right to liberty, and his honour and reputation.

2. *The Court's assessment*

(a) Exhaustion of domestic remedies

49. The relevant principles as regards the exhaustion of domestic remedies are set out in, for example, *Vučković and Others v. Serbia* ((preliminary objection) [GC], nos. 17153/11 and 29 others, § 69-77, 25 March 2014). In particular, the purpose of Article 35 of the Convention is to afford the Contracting States the opportunity of preventing or putting right the violations alleged against them before those allegations are submitted to the Convention institutions. Consequently, States are exempted from answering for their acts before an international body until they have had an opportunity to put matters right through their own legal system and those who wish to invoke the supervisory jurisdiction of the Court as concerns complaints against a State are thus obliged to use first the remedies provided by the national legal system (*ibid.*, § 70).

50. The Court reiterates that in the event of there being a number of domestic remedies which an individual can pursue, that person is entitled to choose, for the purpose of fulfilling the requirement of exhaustion of domestic remedies, a remedy which addresses his or her essential grievance. When one remedy has been pursued, the use of another remedy which has essentially the same objective is not required (see *Nicolae Virgiliu Tănase v. Romania* [GC], no. 41720/13, §177, 25 June 2019 and the authorities cited therein).

51. Domestic remedies have not been exhausted when an appeal is not accepted for examination because of a procedural mistake by the applicant. However, non-exhaustion of domestic remedies cannot be held against him if, in spite of his failure to observe the forms prescribed by law, the competent authority has nevertheless examined the substance of the appeal (see *Gäfgen v. Germany* [GC], no. 22978/05, § 143, ECHR 2010). Article 35 § 1 will be complied with where an appellate court examines the merits of a claim even though it considers it inadmissible (see *Voggenreiter v. Germany* (dec.), no. 47169/99, 28 November 2002, and *Thaler v. Austria* (dec.), no. 58141/00, 15 September 2003).

52. Turning to the present case, the Court firstly reiterates that in principle the Ombudsperson cannot be considered as an effective remedy, in particular due to the non-binding nature of the advice given (see *Lehtinen v. Finland* (dec.), no. 39076/97, ECHR 1999-VII, and *Jasar v. the former Yugoslav Republic of Macedonia* (dec.), no. 69908/01, 11 April 2006). The Court notes that as a rule under Montenegrin law the Ombudsperson is not empowered to address binding decisions to the Government, but only to formulate recommendations, which is also the case with the Council for Civic Control of Police (see paragraphs 43 and 44 above).

53. Noting that the applicant's complaint under Article 5 § 1 is that his deprivation of liberty on 13 September 2017 was unlawful, the Court observes that a claim under the relevant provisions of the Obligations Act and the CPC can result in an express acknowledgement of such unlawfulness and in a consequent award of compensation, as demonstrated by the relevant domestic case-law (see paragraphs 30, 38, 40-42, and 45 above). Under the Court's case-law, such a remedy can in principle provide adequate redress, if the situation alleged to amount to a breach of Article 5 § 1 of the Convention has come to an end (see *Gavril Yosifov v. Bulgaria*, no. 74012/01, § 42, 6 November 2008, and, *mutatis mutandis*, *Tsonev v. Bulgaria* (dec.), no. 9662/13, § 58, 30 May 2017), as in the applicant's case. Indeed the applicant has instituted civil proceedings alleging a violation of his right to liberty and claiming damages in that respect, relying on Article 5 § 1 of the Convention (see paragraph 21 above). In doing so, he referred to the same evidence as before this Court.

54. However, before filing his civil claim the applicant had made use of a constitutional appeal, the latter being an effective legal remedy in Montenegro (see *Siništaj and Others v. Montenegro*, nos. 1451/10 and 2 others, § 123, 24 November 2015). The relevant domestic legislation provides that a constitutional appeal can be lodged only after all other effective legal remedies have been exhausted, unless the appellant proves that a particular remedy is not or would not be effective in the particular case (see paragraph 31 above). In the applicant's case, however, the Constitutional Court did not examine the issue of existence and/or prior exhaustion of other effective domestic legal remedies but proceeded to the merits of his constitutional appeal and found that his deprivation of liberty had been lawful. The question arises, therefore, whether in such circumstances the applicant has exhausted domestic remedies in accordance with Article 35 of the Convention.

55. The respondent Government have not submitted any domestic case-law demonstrating the effectiveness of the compensation remedy in such a specific situation, when the Constitutional Court has already decided before the civil court. The Court considers that the Constitutional Court's going into the examination of the merits implies that, for one reason or another, it considered that the applicant was not required to make use of any prior remedies, the civil claim included. In these circumstances, the Court considers that it would be unduly formalistic to require the applicant to

exercise a remedy which even the highest court of the country concerned had not obliged him to use (see, *mutatis mutandis*, *D.H. and Others v. the Czech Republic* [GC], no. 57325/00, §§ 28 and 117-118, ECHR 2007-IV). Furthermore, the Court considers that in a situation when the Constitutional Court already examined the merits of the complaint concerning the lawfulness of the applicant's deprivation of liberty, it cannot be said that the national authorities have not been given the opportunity to put matters right through the national legal system. The fact that the civil proceedings are still pending cannot affect this conclusion.

56. In view of the specific circumstances of the present case, the Court concludes that the application cannot be rejected for failure to exhaust domestic remedies. That being so, the Government's objection in this regard must be dismissed.

(b) Abuse of the right of application

57. The relevant principles as regards the abuse of the right of application are set out, for example, in *Gross v. Switzerland* [GC], no. 67810/10, § 28, ECHR 2014. In particular, the submission of incomplete and therefore misleading information may amount to abuse of the right of application, especially if the information concerns the very core of the case and no sufficient explanation is given for the failure to disclose that information.

58. Turning to the present case, the Court notes that the applicant did not inform the Court in his application that he had instituted civil proceedings but acknowledged it only in his observations in reply to those of the Government. However, given its conclusion as regards the exhaustion of domestic remedies, the Court considers that the information in question did not concern the very core of the case. That being so, the Court considers that the circumstances of the present case are not those that would justify a decision to declare the application inadmissible as an abuse of the right of application. It follows that the Government's objection in this regard must also be dismissed.

(c) The Court's assessment

59. The Court notes that this complaint is neither manifestly ill-founded nor inadmissible on any other grounds listed in Article 35 of the Convention. It must therefore be declared admissible.

B. Merits

1. The parties' submissions

60. The applicant submitted that he had been deprived of liberty without a court's decision to that effect and without any legal grounds from Article 175 of the CPC. The official report wrongly stated that he had been arrested in the police station, as he had been deprived of liberty in front of the Court of First Instance. He could not have objected to or appealed against the report as the CPC provided for no such possibility. He further maintained that it was not true that he had not complied with the police summons and submitted that the time-limit "at once", specified therein, did not exist.

61. The Government maintained that the SPO's requesting the police to find the applicant and deprive him of liberty had been in accordance with the domestic legislation, as there had been a reasonable suspicion that he had been hiding after having committed an offence. He had not been taken to the police station by force but had voluntarily accepted, probably for practical reasons, to be transported there to give a statement. He had been deprived of liberty after having given his statement, at 10h40, which was specified in the official report, to which he had not objected.

62. In the Government's view, all the facts relating to the event in question and all the other relevant circumstances needed to be clarified in the domestic proceedings, which were currently stayed. The Government therefore considered that neither them nor the Court could go into the merits for the time being, as that would prejudge the decision that should be issued by the domestic

courts. Were it otherwise the Court would take over the role of the national court, which was contrary to the fundamental principles of the Convention.

2. *The Court's assessment*

63. The Court reiterates its established case-law to the effect that Article 5 § 1 may also apply to deprivations of liberty of a very short length (see, among many authorities, *M.A. v. Cyprus*, no. 41872/10, § 190, ECHR 2013).

64. Any deprivation of liberty must, in addition to falling within one of the exceptions set out in sub-paragraphs (a) to (f) of Article 5 § 1, be “lawful”. Where the “lawfulness” of detention is in issue, including the question whether “a procedure prescribed by law” has been followed, the Convention refers essentially to national law and lays down the obligation to conform to the substantive and procedural rules of that law (*Ilmseher v. Germany* [GC], nos. 10211/12 and 27505/14, § 135, 4 December 2018, and *S., V. and A. v. Denmark* [GC], nos. 35553/12 and 2 others, § 74, 22 October 2018).

65. In laying down that any deprivation of liberty must be effected “in accordance with a procedure prescribed by law”, Article 5 § 1 primarily requires any arrest or detention to have a legal basis in domestic law. However, these words do not merely refer back to domestic law. They also relate to the quality of the law, requiring it to be compatible with the rule of law, a concept inherent in all Articles of the Convention. On this last point, the Court stresses that, where deprivation of liberty is concerned, it is particularly important that the general principle of legal certainty be satisfied. It is therefore essential that the conditions for deprivation of liberty under domestic law be clearly defined and that the law itself be foreseeable in its application, so that it meets the standard of “lawfulness” set by the Convention, a standard which requires that all law be sufficiently precise to allow the person – if need be, with appropriate advice – to foresee, to a degree that is reasonable in the circumstances, the consequences which a given action may entail (*Khlaifia and Others v. Italy* [GC], no. 16483/12, §§ 91-92, 15 December 2016, and *Del Río Prada v. Spain* [GC], no. 42750/09, § 125, ECHR 2013, with further references).

66. Turning to the present case, the Court notes that Article 259 of the CPC provides, *inter alia*, that a person who did not comply with the summons can be brought in by force only if he or she was warned in that regard in the summons (see paragraph 36 above). While the summons in the applicant’s case contained the said warning it also indicated that the applicant had to come “at once”. The Court considers that such wording did not give the applicant a prior opportunity to comply with the summons on his own. While the parties disagree as to whether the applicant complied with the summons voluntarily or was taken by the police, the domestic court found that the police officers had taken him by his arms into their vehicle and then to the police station (see paragraph 27 *in fine* above). The Court thus finds it established that the applicant was brought to the police by force contrary to Article 259 § 1 of the CPC, which constituted his *de facto* deprivation of liberty.

67. It is further noted that the applicant was officially deprived of liberty at 10h40 by the official report issued by the police following the state prosecutor’s request to that effect. Pursuant to Article 264 § 1 of CPC police officers can deprive a person of liberty if there are reasons for detention set out in Article 175 of CPC (see paragraph 35 above). However, the said report referred only to the criminal offence the applicant was suspected of, without indicating any of the legal grounds specified in Article 175 of the CPC for deprivation of liberty. The Court also notes that the applicant is a practising attorney and that the Bar Act explicitly provides that a practicing attorney can be deprived of liberty for criminal offences related to his or her practice only pursuant to a relevant court’s decision (see paragraph 32 above). It is undisputed by the Government that such a decision did not exist in the applicant’s case. Therefore, even if the police had indicated one of the grounds listed in Article 175 of the CPC, the applicant’s deprivation of liberty would still have been unlawful.

68. Although it is in the first place for the national authorities, notably the courts, to interpret and apply domestic law, under Article 5 § 1, failure to comply with domestic law entails a breach of the Convention, and the Court can and should therefore review whether this law has been complied with (*Mooren v. Germany* [GC], no. 11364/03, § 73, 9 July 2009). In view of the above, the Court finds that the applicant's deprivation of liberty was not in compliance with Articles 259 and 264 of the CPC and section 23 of the Bar Act, and thus was unlawful. The foregoing considerations are sufficient to enable the Court to conclude that there has been a violation of Article 5 § 1 (c) of the Convention.

II. ALLEGED VIOLATION OF ARTICLE 13 OF THE CONVENTION

69. The applicant complained under Article 13 of the Convention that he had had no effective domestic remedy for his unlawful deprivation of liberty.

70. The Government contested his complaint.

71. Article 13 reads as follows:

“Everyone whose rights and freedoms as set forth in [the] Convention are violated shall have an effective remedy before a national authority notwithstanding that the violation has been committed by persons acting in an official capacity.”

72. As already noted, a constitutional appeal is an effective domestic remedy in Montenegro (see *Siništaj and Others*, cited above, § 123) and the applicant made use of it, explicitly complaining about the lawfulness of his deprivation of liberty. The Constitutional Court decided it had jurisdiction to rule on this complaint and it duly examined it on the merits. Quite apart from whether the applicant's complaint before this Court falls to be examined under Article 13 in view of the fact that Article 5 (4) would normally be *lex specialis* (see *A. and Others v. the United Kingdom* [GC], no. 3455/05, § 202, ECHR 2009) in respect of issues related to detention, the Court recalls that, in any event, Article 13 does not require the certainty of a favourable outcome in respect of any proceedings made use of domestically (see *Amann v. Switzerland* [GC], no. 27798/95, § 88, ECHR 2000-II) including before the Constitutional Court. In view of those circumstances the Court considers that the applicant's complaint is manifestly ill-founded and must be rejected in accordance with Article 35 §§ 3 (a) and 4 of the Convention.

III. APPLICATION OF ARTICLE 41 OF THE CONVENTION

73. Article 41 of the Convention provides:

“If the Court finds that there has been a violation of the Convention or the Protocols thereto, and if the internal law of the High Contracting Party concerned allows only partial reparation to be made, the Court shall, if necessary, afford just satisfaction to the injured party.”

74. The applicant claimed no damages, either pecuniary or non-pecuniary, nor costs and expenses. That being so the Court makes no award.

FOR THESE REASONS, THE COURT, UNANIMOUSLY,

1. *Declares* the complaint under Article 5 § 1 concerning the lawfulness of the applicant's deprivation of liberty admissible and the remainder of the application inadmissible;
2. *Holds* that there has been a violation of Article 5 § 1 of the Convention.

Done in English, and notified in writing on 20 May 2021, pursuant to Rule 77 §§ 2 and 3 of the Rules of Court.

(signature_p.2)

Victor Soloveytchik
Registrar

Síofra O'Leary
President

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

PETO ODJELJENJE

PREDMET ASANOVIĆ protiv CRNE GORE

(Predstavka br. 52415/18)

P R E S U D A

Čl. 5 stav 1 • Pritvor zbog sumnje da je izvršeno krivično djelo kršenjem domaćih propisa

STRAZBUR

20. maj 2021. godine

*Ova presuda je postala pravosnažna pod okolnostima utvrđenim članom 44 stav 2 Konvencije.
Može biti predmet redakcijske izmjene.*

COUNCIL OF EUROPE
CONSEIL DE L'EUROPE

U predmetu Asanović protiv Crne Gore,

Evropski sud za ljudska prava (Peto odjeljenje), na zasijedanju Vijeća u sastavu:

Síofra O’Leary, *predsjednik*,
Mārtiņš Mits,
Stéphanie Mourou-Vikström,
Lətif Hüseynov,
Jovan Ilievski,
Ivana Jelić,
Arnfinn Bårdsen, *sudije*,

i Victor Soloveytchik, *registrar Odjeljenja*,

Razmatrajući:

predstavku (br. 52415/18) protiv Crne Gore koja je podnijeta Sudu na osnovu člana 34 Konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda (u daljem tekstu: „Konvencija”) od strane crnogorskog državljanina, g-dina Nebojše Asanovića (u daljem tekstu „podnosilac predstavke“), 23. oktobra 2018. godine;

odluku da se o predstavci obavijesti Vlada Crne Gore (u daljem tekstu: „Vlada”);
izjašnjenja stranaka;

Nakon vijećanja na sjednici zatvorenoj za javnost, održanoj 20. aprila 2021. godine,
Donosi sljedeću presudu, koja je usvojena tog dana:

UVOD

1. Konkretna predmet se tiče navodnog nezakonitog lišavanja slobode podnosioca predstavke i nedostatka djelotvornog domaćeg pravnog lijeka u tom smislu. Podnosilac predstavke se pozvao na članove 5 stav 1 i 13 Konvencije.

ČINJENICE

2. Podnosilac predstavke je rođen 1965. godine i živi u Podgorici. Njega je zastupao g-din Z. Jovanović, advokat iz Podgorice.

3. Vladu Crne Gore je zastupala njena zastupnica, g-đa V. Pavličić.

4. Činjenice ovog predmeta, kako su ih podnijele stranke, mogu se rezimirati kako slijedi.

A. Lišenje slobode podnosioca predstavke i postupci koji su uslijedili

5. Podnosilac predstavke je advokat koji je u vrijeme podnošenja predstavke Sudu bio pravni zastupnik opozicionog medija već duže od dvanaest godina.

6. Dana 23. decembra 2016. godine Poreska uprava je prijavila Upravi policije da postoje indicije da je podnosilac predstavke počinio krivično djelo utaja poreza i doprinosa u vezi sa profesionalnom djelatnošću. Uprava policije – Odsjek za suzbijanje privrednog kriminaliteta je ovaj predmet dostavio Osnovnom državnom tužilaštvu (u daljem tekstu: “ODT”), 27. januara 2017. godine.

7. Dana 12. septembra 2017. godine državni tužilac je očigledno dao obavezujući usmeni nalog policijskom službeniku G.M. da prikupi obavještenja od podnosioca predstavke u svojstvu građanina, s obzirom na to da je bio osumnjičen za navedeno krivično djelo.

8. Dana 13. septembra 2017. godine, u ranim jutarnjim časovima, G.M. je obavijestio državnog tužioca da podnosilac predstavke nije pronađen na svojoj adresi i da mu je telefon bio ugašen. Očigledno smatrajući da se podnosilac predstavke krije, državni tužilac je tražio od policijskih službenika da ga pronađu i da ga liše slobode.

9. Istog dana u 9:30 časova G.M. i još tri druga policijska službenika su prišli podnosiocu predstavke ispred zgrade Osnovnog suda u Podgorici i uručili mu poziv. U pozivu je bilo navedeno da je podnosilac predstavke pozvan da se odmah javi u Upravu policije, kako bi se od njega uzele informacije u svojstvu građanina. Takođe je navedeno da će, ukoliko ne postupi u skladu sa nalogom, biti prinudno doveden.

10. Podnosilac predstavke je u predstavci Sudu naveo da je bio odveden u vozilo i zatim prevezen u Centar bezbjednosti. Vlada je navela da mu je ponuđeno, bez primjene verbalne ili fizičke sile, da bude odveden službenim vozilom civilnih registarskih tablica u policijsku stanicu kako bi tamo mogao dati izjavu.

11. Nakon što je podnosilac predstavke dao izjavu, G.M. mu je uručio zapisnik i službenu zabilješku. U službenoj zabilješci je navedeno da je podnosilac predstavke lišen slobode tog dana u 10:40 po nalogu državnog tužioca, u skladu sa članom 264 stav 1 Krivičnog zakonika u vezi sa članom 49 (vidjeti stavove 33-34 u nastavku), i da će istog dana biti izveden pred tužioca. Dalje se navodi da nijesu korištena nikakva sredstva prisile, kao i da je podnosilac predstavke uredno obaviješten o svojim pravima i o razlozima lišenja slobode. Izvještaj su potpisali policijski službenici G.M. i S.L.

12. Uzeti su otisci prsta podnosioca predstavke, fotografisan je, i uzete su njegove lične stvari, uključujući naočare, i smješten je u ćeliju bez prozora. U 12:10 su mu stavljen lisice i priveden je policijskim vozilom kod nadležnog državnog tužioca. Državni tužilac ga je ispitivao od 12:30 do 13:54, nakon čega je pušten na slobodu. Tokom ispitivanja podnosilac predstavke je poricao da je počinio navedeno krivično djelo. Takođe je izjavio da je ranije tog jutra bio u posjeti klijentu u zatvoru, gdje nije bilo telefonskog signala i gdje je zabranjena upotreba mobilnih telefona, što se sve može lako potvrditi. Nakon izlaska iz zatvora uključio je telefon, kontaktirao policijskog službenika koji mu je rekao da dođe ispred zgrade suda gdje je lišen slobode.

13. Istog dana, 13. septembra 2017. godine, Odsjek za suzbijanje privrednog kriminaliteta je podnio krivičnu prijavu protiv podnosioca predstavke ODT-u zbog postojanja osnovane sumnje da je počinio krivično djelo utaja poreza i doprinosa.

14. Dana 14. septembra 2017. godine ODT je spojilo dva predmeta (jedan koji je pokrenula Poreska uprava i drugi koji je pokrenuo Odsjek za suzbijanje privrednog kriminaliteta (vidjeti stavove 6 i 13 gore).

15. Dana 15. septembra 2017. godine podnosilac predstavke je podnio ustavnu žalbu zbog nezakonitog lišenja slobode. Dopunio je 25. septembra 2017. godine i 23. januara 2018. godine: pozvao se na Zakon o advokaturi i obavijestio Ustavni sud da u Osnovnom sudu ne postoje spisi predmeta koji se odnose na njegovo lišenje slobode (vidjeti stav 18 u nastavku).

16. Dana 22. septembra 2017. godine Advokatska komora je uputila otvoreno protestno pismo Ministarstvu unutrašnjih poslova povodom lišavanja slobode podnosioca predstavke.

17. Dana 1. novembra 2017. godine Savjet za građansku kontrolu rada policije je objavio svoj nalaz kao reakciju na pritužbu podnosioca predstavke. Savjet je smatrao da su policijski inspektori postupili nezakonito, naročito zbog toga što podnosilac predstavke, kao advokat, nije mogao biti lišen slobode bez relevantne sudske odluke u tom smislu.

18. Dana 17. januara 2018. godine predsjednik Osnovnog suda je obavijestio podnosioca predstavke, nakon njegovog upita od 25. decembra 2017. godine, da u tom sudu nema evidentiranih predmeta koji se odnose na njegovo lišenje slobode.

19. Dana 11. jula 2018. godine Ustavni sud je odbio ustavnu žalbu podnosioca predstavke. Smatrao je, u suštini, da su policijski službenici i ODT postupali u skladu sa zakonom, i našao da podnosilac predstavke nije postupio u skladu sa pozivom u kojem je navedeno da će u tom slučaju biti prinudno doveden: lišen je slobode u 10:40h, po nalogu državnog tužioca, nakon čega je ispitan od strane državnog tužioca, a zatim pušten na slobodu. Ustavni sud se nije pozivao na postojanje i/ili iscrpljivanje drugih djelotvornih domaćih pravnih lijekova.

20. Dana 2. oktobra 2018. godine Ombudsman je dao svoje mišljenje. Utvrdio je da su povrijeđena prava podnosioca predstavke iz člana 29 Ustava i člana 5 stav 1 (c) Konvencije. Konkretno, nije mu prvo data mogućnost da sam postupi u skladu sa pozivom, već mu je rečeno da “odmah” pođe sa policijskim službenikom, što je u suprotnosti sa članom 259 stav 1 Zakonika o krivičnom postupku (u daljem tekstu: “ZKP”). Ovo je predstavljalo *de facto* lišenje slobode računajući od 9:30 časova jer je od tog momenta bio pod nadzorom policijskih službenika. Za takvo postupanje nije bilo pravnog osnova u tom trenutku, s obzirom na to da nije naveden nijedan razlog za pritvor, kako je predviđeno članom 175 ZKP-a.

21. Dana 12. oktobra 2018. godine podnosilac predstavke je pokrenuo građanski postupak zbog nezakonitog lišenja slobode protiv Države – Ministarstva unutrašnjih poslova, Uprave policije i ODT-a. U svojoj tužbi se pozvao na član 29 stav 1 Ustava i član 5 stav 1 (c) Konvencije. Tražio je naknadu štete i da se naloži objavljivanje izjave u svim štampanim i elektronskim medijima u Crnoj Gori o tome da je Uprava policije povrijedila njegova prava na način što je nezakonito lišen slobode. U svojoj tužbi je naveo iste žalbene navode koje je kasnije naveo u svojoj predstavci podnijetoj Sudu.

22. Dana 18. aprila 2019. godine državni tužilac je podigao optužnicu protiv podnosioca predstavke zbog osnovane sumnje da je počinio produženo krivično djelo utaje poreza i doprinosa u periodu od 1. januara 2014. godine do 30. aprila 2016. godine. Krivični postupak je trenutno u toku.

23. Dana 6. decembra 2019. godine prekinut je građanski postupak na zahtjev podnosioca predstavke i tužene strane, do okončanja krivičnog postupka protiv podnosioca predstavke. Sledećeg dana održano je ročište u istom predmetu na kojem je podnosilac predstavke pojasnio da predmet njegove tužbe nije naknada nematerijalne štete zbog neosnovanog lišenja slobode, već zbog povrede časti i ugleda i prava na slobodu. Pozvao se na sve dokaze navedene u predstavci pred Sudom.

B. Ostale relevantne činjenice

24. Nekoliko medija je izvještavalo o lišenju slobode podnosioca predstavke.

25. Dana 9. maja 2018. godine Ombudsman je utvrdio da je Poreska uprava diskriminirala podnosioca predstavke na osnovu pretpostavke o njegovoj političkoj pripadnosti. Konkretno, Poreska uprava nije dokazala da je podnosilac predstavke tretiran na isti način kao ostali advokati – poreski obveznici.

26. Dana 11. maja 2018. godine podnosilac predstavke je pokrenuo građanski postupak protiv države – Poreske uprave zbog diskriminacije. Ovaj postupak je trenutno u toku.

27. Dana 26. oktobra 2018. godine podnosilac predstavke je pokrenuo građanski postupak protiv države – ODT-a, zbog povrede prava na odbranu, a u vezi sa ispitivanjem nakon lišenja slobode. Dana 18. marta 2020. godine Osnovni sud u Podgorici je presudio djelimično u korist podnosioca predstavke. Dosuđeno mu je 1.500,00 eura i naloženo je tuženoj strani da objavi tu presudu u svim štampanim i elektronskim medijima u Crnoj Gori u roku od 15 dana. Osnovni sud je utvrdio, *inter alia*, da prije nego što je priveden pred državnog tužioca, podnosilac predstavke nije bio obaviješten da će biti ispitivan. Takođe je utvrdio da, iako je objasnio policijskim službenicima da je imao dva ročišta u sudu tog dana, oni su ga za ruke uveli u svoje vozilo i odveli u policijsku stanicu.

RELEVANTNI PRAVNI OKVIR I PRAKSA

A. Ustav Crne Gore iz 2007. godine (objavljen u “Sl. listu CG”, br. 001/07 i 038/13)

28. Članom 20 je predviđeno da svako ima pravo na pravni lijek protiv odluke kojom se odlučuje o njegovom pravu ili na zakonom zasnovanom interesu.

29. Članu 29 detaljnije reguliše pravo na slobodu. Predviđeno je da je lišenje slobode dopušteno samo iz razloga i u postupku koji je predviđen zakonom. Nezakonito lišavanje slobode je kažnjivo.

30. Članom 38 je predviđeno da lice nezakonito ili neosnovano lišeno slobode ima pravo na naknadu štete od države.

B. Zakon o Ustavnom sudu Crne Gore iz 2015. godine (objavljen u “Sl. listu CG”, br. 011/15 i 055/19)

31. Ovaj Zakon je stupio na snagu 20. marta 2015. godine. Članom 68 je predviđeno, *inter alia*, da ustavnu žalbu može podnijeti fizičko lice, ako smatra da su mu pojedinačnom odlukom, aktom ili nepostupanjem državnog organa povrijeđena ljudska prava i slobode zagarantovane Ustavom, nakon iscrpljivanja svih ostalih djelotvornih pravnih lijekova. Ustavna žalba se može podnijeti i prije iscrpljivanja djelotvornih pravnih lijekova, ako podnosilac ustavne žalbe dokaže da pravno sredstvo na koje je imao pravo nije ili ne bi bilo djelotvorno.

C. Zakon o advokaturi (objavljen u “Sl. listu RCG” – br. 079/06 i “Sl. listu CG” br. 073/10 i 022/17)

32. Članom 23 je predviđeno da advokat može biti lišen slobode u vezi sa vršenjem djelatnosti samo na osnovu odluke nadležnog suda.

D. Krivični zakonik Crne Gore (objavljen u “Sl. listu RCG”, br. 070/03, 013/04 i 047/06, i “Sl. listu CG” br. 040/08, 025/10, 073/10, 032/11, 064/11, 040/13, 056/13, 014/15, 042/15, 058/15, 044/17, 049/18 i 003/20)

33. U članu 49 je definisano produženo krivično djelo.

34. Članom 264 detaljnije se reguliše krivično djelo utaje poreza i doprinosa.

E. Zakonik o krivičnom postupku; (objavljen u “Sl. listu CG, br. 057/09, 049/10, 047/14, 002/15, 035/15, 058/15 i 028/18)

35. U članu 175 propisani su razlozi za određivanje pritvora kada postoji osnovana sumnja da je lice počinilo krivično djelo. Ovi razlozi su: (a) ako se lice krije ili se ne može utvrditi njegov identitet ili ako postoje druge okolnosti koje ukazuju na opasnost od bjekstva; (b) postoje okolnosti koje ukazuju da će uništiti, sakriti, izmijeniti ili falsifikovati dokaze ili tragove krivičnog djela ili će ometati postupak uticajem na svjedoke ili saučesnike; (c) postoje okolnosti koje ukazuju da će ponoviti krivično djelo ili da će učiniti krivično djelo kojim prijeti; (d) pritvor je nužan radi nesmetanog vođenja postupka, a u pitanju je krivično djelo za koje se po zakonu može izreći kazna zatvora od deset godina ili teža kazna i koje je posebno teško zbog načina izvršenja ili posljedica; i (e) uredno pozvani optuženi odbija da dođe na glavni pretres.

36. U članu 259 propisani su detalji u vezi sa prikupljanjem informacija od građana. Predviđeno je, *inter alia*, da se prinudno može dovesti lice koje se nije odazvalo pozivu samo ako je na to bilo upozoreno u pozivu. Takođe je predviđeno da lice od kojeg se prikuplja obavještenje može staviti primjedbe na službenu zabilješku ili zapisnik, koje je policija dužna da unese.

37. U članu 264 stav 1 je predviđeno, *inter alia*, da ovlašćeni policijski službenici mogu neko lice lišiti slobode ako postoji neki od razloga za određivanje pritvora iz člana 175. Dužni su da o tome odmah obavijeste državnog tužioca, sačine službenu zabilješku koja sadrži vrijeme i mjesto lišenja slobode i da to lice, bez odlaganja, privedu kod državnog tužioca.

38. Članom 502 stav 1 predviđeno je, *inter alia*, da lice koje je bilo lišeno slobode usljed greške ili nezakonitog rada organa ima pravo na naknadu štete.

39. Članom 216 stav 1 propisano je da se rokovi računaju na časove, dane, mjesece i godine.

F. Zakon o obligacionim odnosima (objavljen u “Sl. listu CG”, br. 047/08, 004/11 i 022/17)

40. Članom 151 propisani su različiti pravni lijekovi uključujući zahtjev za utvrđivanje povrede i naknadu materijalne i nematerijalne štete.

41. Članom 207 je predviđeno da prava ličnosti uključuju pravo na fizički i psihički integritet, i pravo na slobodu, pravo na čast, ugled i na dostojanstvo.

42. U članu 210a je predviđena pravična novčana naknada u slučaju povrede prava ličnosti, zavisno od težine povrede i okolnosti slučaja i nezavisno od naknade materijalne štete.

G. Zakon o zaštitniku/ci ljudskih prava i sloboda Crne Gore (objavljen u “Sl. listu CG” br. 042/11, 032/14 i 021/17)

43. Članovima 20, 22, 41 i 42, uzetim skupa, predviđeno je da Ombudsman vrši svoju funkciju na način što kritikuje, ukazuje, upozorava, predlaže ili preporučuje.

H. Zakon o unutrašnjim poslovima (objavljen u “Sl. listu” CG, br. 044/12, 036/13, 001/15 i 087/18)

44. Članovima 112 i 113 je predviđeno da građansku kontrolu rada policije vrši Savjet za građansku kontrolu rada policije. Savjet daje ocjene i preporuke ministru unutrašnjih poslova koji je dužan da obavijesti Savjet o preduzetim mjerama.

I. Relevantna domaća praksa

45. U periodu od 14. maja 2012. godine do 31. januara 2018. godine domaći sudovi su donijeli brojne presude u korist tužilaca u građanskim postupcima protiv države zbog neosnovanog lišenja slobode, uključujući sljedeće: Gž.br.3924/12-11, Gž.br. 347/2012-11, Rev.br.696/16, Rev.br.774/16, Rev.br.1313/16, Rev.br.457/17, Rev.br.45/17, Rev.br.1358/17, i Rev.br.1522/17. Najmanje dvije od njih su slučajevi hapšenja i pritvora u prekrivičnom postupku u kontekstu istrage. (Gž.br.3924/12-11 i Gž.br. 347/2012-11). Sudovi su, u suštini, utvrdili povrede prava tužilaca na slobodu, i dosudili im naknadu štete u skladu sa članom 502 stav 1 ZKP-a i članom 207 Zakona o obligacionim odnosima, ili njihovim ekvivalentima iz ranijeg ZKP-a i Zakona o obligacionim odnosima koji su bili na snazi u relevantno vrijeme.

PRAVO

I. NAVODNA POVREDA ČLANA 5 STAV 1 KONVENCIJE

46. Podnosilac predstavke se žalio pozivajući se na član 5 stav 1 Konvencije da je nezakonito *de facto* lišen slobode. Relevantni član glasi kako slijedi:

Član 5

“1. Svako ima pravo na slobodu i bezbjednost ličnosti. Niko ne može biti lišen slobode osim u sljedećim slučajevima i u skladu sa zakonom propisanim postupkom:

...

(c) u slučaju zakonitog hapšenja ili lišenja slobode radi privođenja lica pred nadležnu sudsku vlast zbog opravdane sumnje da je izvršilo krivično djelo, ili kada se to opravdano smatra potrebnim kako bi se preduprijedilo izvršenje krivičnog djela ili bjekstvo po njegovom izvršenju;

A. Prihvatljivost

1. Podnesci stranaka

47. Vlada je tvrdila da podnosilac predstavke nije iscrpio sve domaće pravne lijekove. Naime, nedugo prije podnošenja predstavke Sudu, on je pokrenuo građanski postupak zbog nezakonitog lišenja slobode. Ovo je bio djelotvoran pravni lijek kako je pokazala domaća sudska praksa (vidjeti stav 45 gore). Pokušaj podnosioca predstavke da napravi razliku između “nezakonitog lišenja slobode” i “povrede prava na slobodu” je zbunjujući. On je podnio tužbu zbog “nezakonitog lišenja slobode” žaleći se na ponašanje policijskih službenika i lišenje slobode, koji su bili predmet predstavke. Iako bez direktne povezanosti, domaći sudovi su, presuđujući u korist podnosioca predstavke u vezi sa pravom na odbranu (vidjeti stav 27 gore), dokazali da je građanski postupak bio djelotvoran pravni lijek. Vlada je takode navela da je to što podnosilac predstavke nije obavijestio Sud o građanskom postupku koji je u toku, dovelo do zloupotrebe prava na predstavku.

48. Podnosilac predstavke je naveo da se žalio Savjetu za građansku kontrolu rada policije i Ombudsmanu, kao i da je podnio ustavnu žalbu, te da je time iscrpio sve domaće pravne lijekove. Nakon odluke Ustavnog suda nije bilo više djelotvornih pravnih lijekova, osim obraćanja Sudu. On je priznao da je pokrenuo građanski postupak, ali je tvrdio da postupak nije pokrenut zbog nezakonitog lišenja slobode, već da se odnosi na povredu prava na slobodu, i njegovu čast i ugled.

2. Ocjena Suda

(a) Iscrpljivanje domaćih lijekova

49. Relevantni principi kada je u pitanju iscrpljivanje domaćih lijekova su navedeni, u, na primjer, *Vučković i drugi protiv Srbije* ((preliminarni prigovor) [VV], br. 17153/11 i 29 drugih, stavovi 69-77, 25. mart 2014. godine). Konkretno, svrha člana 35 Konvencije je da se stranama ugovornicama omogući sprječavanje ili ispravljanje navodnih povreda za koje se okrivljuju prije nego što se ti navodi dostave institucijama koje su obavezane Konvencijom. Kao posljedica toga, države su oslobođene odgovaranja pred međunarodnim tijelom za svoje postupke prije nego što dobiju priliku da stvari isprave u sopstvenom pravnom sistemu, a oni koje žele da se pozovu na nadležnost Suda da obavlja nadzor u vezi sa pritužbama protiv neke države su na taj način obavezni da prvo upotrijebe pravne lijekove koje pruža nacionalni pravni sistem (*ibid*, stav 70).

50. Sud ponavlja da u slučaju kada je pojedincu na raspolaganju niz domaćih pravnih sredstava, ta osoba ima pravo odabrati, da bi ispunila obavezu iscrpljivanja domaćih pravnih sredstava, pravno sredstvo kojim se rješava njen ključni prigovor. Drugim riječima, kad je korišteno jedno pravno sredstvo, ne zahtijeva se korištenje drugog pravnog sredstva koje u suštini ima isti cilj (vidjeti *Nicolae Virgiliu Tănase protiv Rumunije* [VV], br. 41720/13, stav 177, 25. jun 2019. godine i izvori dalje citirani).

51. Domaći pravni lijekovi nijesu iscrpljeni kada neka žalba nije prihvaćena zbog procesne greške podnosioca predstavke. Međutim, neiscrpljivanje domaćih pravnih lijekova ne može biti iskorišteno protiv njega ako je, uprkos propustu da ispunji formalne zahtjeve propisane zakonom, nadležni organ ipak ispitao suštinu žalbe (vidjeti *Gäffen protiv Njemačke* [VV], br. 22978/05, stav 143, ECHR 2010). Član 35 stav 1 će biti ispunjen u slučaju kada Apelacioni sud ispita meritum tužbe čak iako je smatra neprihvatljivom (vidjeti *Voggenreiter protiv Njemačke* (odl.), br. 47169/99, 28. novembar 2002. godine, i *Thaler protiv Austrije* (odl.), br. 58141/00, 15. septembar 2003. godine).

52. Vraćajući se na konkretan predmet, Sud najprije ponavlja da se u načelu Ombudsman ne može smatrati djelotvornim pravnim lijekom, konkretno zbog neobavezujuće prirode savjeta koje pruža (vidjeti *Lehtinen protiv Finske* (odl.), br. 39076/97, ECHR 1999-VII, i *Jasar protiv bivše Jugoslovenske Republike Makedonije* (odl.), br. 69908/01, 11. april 2006. godine). Sud primjećuje da prema pravilu na osnovu crnogorskog zakonodavstva Ombudsman nije ovlašćen da upućuje

obavezujuće odluke Vladi, već samo da formuliše svoje preporuke, što je takođe slučaj sa Savjetom za građansku kontrolu rada policije (vidjeti stavove 43 i 44 gore).

53. Primjećujući da se u pritužbi podnosioca predstavke na osnovu člana 5 stav 1 navodi da je njegovo lišenje slobode od 13. septembra 2017. godine bilo nezakonito, Sud smatra da tužba na osnovu relevantnih odredbi Zakona o obligacionim odnosima i ZKP može da rezultira izričitim priznanjem takve nezakonitosti i posljedičnom isplatom naknade štete, što je ukazano u relevantnoj domaćoj sudskoj praksi (vidjeti stavove 30, 38, 40-42 i 45 gore). Na osnovu prakse Suda, takvim lijekom se može obezbijediti odgovarajuća naknada, ukoliko se situacija koja je navodno dovela do povrede člana 5 stav 1 Konvencije okončala (vidjeti *Gavril Yosifov protiv Bugarske*, br. 74012/01, stav 42, 6. novembar 2008. godine, i, *mutatis mutandis*, *Tsonev protiv Bugarske* (odl.), br. 9662/13, stav 58, 30. maj 2017. godine), kao što je to slučaj u predmetu podnosioca predstavke. Podnosilac predstavke je zaista pokrenuo građanski postupak u kojem je naveo povredu prava na slobodu i zahtijevanje naknade štete u tom pogledu, pozivajući se na član 5 stav 1 Konvencije (vidjeti stav 21 gore). U tom postupku on je upućivao na iste dokaze koji su iznijeti pred ovim Sudom.

54. Međutim, prije podnošenja građanske tužbe, podnosilac predstavke je iskoristio ustavnu žalbu koja je djelotvoran pravni lijek u Crnoj Gori (vidjeti *Siništaj i drugi protiv Crne Gore*, br. 1451/10 i 2 dr., stav 123, 24. novembar 2015. godine). Relevantno domaće zakonodavstvo predviđa da ustavna žalba može biti podnijeta samo nakon iscrpljivanja svih ostalih domaćih pravnih lijekova, osim ako podnosilac žalbe dokaže da određeni pravni lijek nije ili neće biti djelotvoran u konkretnom predmetu (vidjeti stav 31 gore). Ipak, u slučaju podnosioca predstavke Ustavni sud nije ispitao postojanje i/ili prethodno iscrpljivanje drugih domaćih pravnih lijekova, već je razmatrao meritum ustavne žalbe i utvrdio da je lišenje slobode bilo zakonito. Stoga, postavlja se pitanje da li je u takvim okolnostima podnosilac predstavke iscrpio domaće pravne lijekove u skladu sa članom 35 Konvencije.

55. Tužena Vlada nije dostavila nikakvu domaću praksu koja bi pokazala djelotvornost naknade štete u konkretnoj situaciji, kada Ustavni sud već odluči prije građanskih sudova. Sud smatra da razmatranje merituma od strane Ustavnog suda upućuje da, iz nekog razloga, Ustavni sud smatra da podnosilac predstavke nije morao da iskoristi prethodne pravne lijekove, uključujući tužbu građanskim sudovima. U ovim okolnostima, Sud smatra da bi bilo pretjerano formalno zahtijevati od podnosioca predstavke da koristi pravne lijekove za koje čak ni najviši sud u državi ne smatra da je bio u obavezi da iskoristi (vidjeti, *mutatis mutandis*, *D.H. i drugi protiv Češke Republike* [VV], br. 57325/00, stavovi 28 i 117-118, ECHR 2007-IV). Dalje, Sud smatra da u situaciji kada je Ustavni sud već ispitao osnovanost žalbe u vezi zakonitosti lišenja slobode podnosioca predstavke, ne može se reći da državnim organima nije bila data mogućnost da isprave grešku kroz državni nacionalni pravosudni sistem. Činjenica da je građanski postupak još uvijek u toku ne može uticati na ovaj zaključak.

56. U svijetlu konkretnih okolnosti ovog predmeta, Sud zaključuje da se predstavka ne može odbaciti zbog neiscrpjivanja domaćih pravnih lijekova. Stoga, primjedba Vlade u ovom smislu mora biti odbijena.

(b) Zloupotreba prava na predstavku

57. Relevantni principi kada je u pitanju zloupotreba prava na predstavku su iznijeti, na primjer, u presudi *Gross protiv Švajcarske* [VV], br. 67810/10, stav 28, ECHR 2014. Konkretno, podnošenje nepotpunih informacija koje mogu dovesti u zabludu može predstavljati zloupotrebu prava na predstavku, posebno ako navedene informacije predstavljaju samu suštinu predmeta i ako nije dato dovoljno obrazloženje za to što te informacije nisu u potpunosti dostavljene.

58. Vraćajući se na konkretan predmet, Sud primjećuje da podnosilac predstavke nije u svojoj predstavi obavijestio Sud da je pokrenuo građanski postupak, već je ovo potvrdio tek u svom izjašnjenju dostavljenom kao odgovor na izjašnjenje Vlade. Ipak, imajući u vidu zaključak u pogledu iscrpljivanja domaćih pravnih lijekova, Sud smatra da sporna informacija ne predstavlja

samu suštinu konkretnog predmeta. Imajući u vidu gore navedeno, Sud smatra da okolnosti konkretnog predmeta nijesu one koje bi opravdale odluku da se predstavka proglasi neprihvatljivom zbog zloupotrebe prava na predstavku. Iz toga proizilazi da primjedbe Vlade u ovom smislu moraju biti odbijene.

(c) Ocjena Suda

59. Sud primjećuje da ova pritužba nije očigledno neosnovana ni neprihvatljiva po bilo kom drugom osnovu navedenom u članu 35 Konvencije. Shodno tome, mora biti proglašena prihvatljivom.

B. Osnovanost

1. Podnesci stranaka

60. Podnosilac predstavke je u svojoj predstavi naveo da je bio lišen slobode bez odluke suda u tom smislu i bez postojanja nekog od razloga za određivanje pritvora iz člana 175 ZKP. U službenoj zabilješci je pogrešno navedeno da je uhapšen u policijskoj stanici, jer je on lišen slobode ispred zgrade Osnovnog suda. On nije mogao uložiti prigovor ili se žaliti na službenu zabilješku jer ZKP nije predviđena takva mogućnost. Dalje je tvrdio da nije tačno da nije postupio u skladu sa pozivom, kao i da rok "odmah" koji je u pozivu naveden, ne postoji.

61. Vlada je tvrdila da je zahtjev ODT da se pronađe podnosilac predstavke i da se liši slobode bio u skladu sa domaćim zakonodavstvom, zbog postojanja osnovane sumnje da se krije nakon počinjenog krivičnog djela. On nije silom odveden u policijsku stanicu već je dobrovoljno prihvatio, vjerovatno iz praktičnih razloga, da bude prevezen da da izjavu. Lišen je slobode nakon davanja izjave, u 10:40, što je navedeno u službenoj zabilješci, na koju nije imao prigovor.

62. Po mišljenju Vlade, sve činjenice koje se tiču predmetnog događaja i svih ostalih relevantnih okolnosti treba da budu pojašnjene u domaćem postupku, koji je trenutno obustavljen. Stoga, Vlada smatra da ni ona, ni Sud ne mogu ulaziti u meritum u ovom trenutku, jer bi time prejudicirali odluku koju treba da donesu domaći sudovi. Ako bi se postupilo drugačije, Sud bi preuzeo ulogu nacionalnog suda, što je u suprotnosti sa osnovnim principima Konvencije.

2. Ocjena Suda

63. Sud ponavlja svoju ustanovljenu praksu u smislu da se član 5 stav 1 takođe može primijeniti kada je lišenje slobode trajalo veoma kratko (vidjeti, između ostalih izvora, *M.A. protiv Kipra*, br. 41872/10, stav 190, ECHR 2013).

64. Svako lišenje slobode mora, osim što spada u izuzetke navedene u tačkama (a) do (f) člana 5 stav 1, biti "zakonito". Kada je u pitanju "zakonitost" pritvora, uključujući pitanje da li je postupak sproveden "u skladu sa zakonom", Konvencija se suštinski oslanja na nacionalno pravo i propisuje obavezu poštovanja materijalnih i procesnih pravila tog zakona (*Ilseher protiv Njemačke* [VV], br. 10211/12 i 27505/14, stav 135, 4. decembar 2018. godine, i *S., V. i A. protiv Danske* [VV], br. 35553/12 i 2 druge, stav 74, 22. oktobar 2018. godine).

65. U utvrđivanju da svako lišenje slobode mora biti sprovedeno "u skladu sa zakonom propisanim postupkom", članom 5 stav 1 se prvenstveno zahtijeva da svako hapšenje ili lišenje slobode ima pravni osnov u domaćem pravu. Ipak, ovo se ne odnosi samo na domaće pravo. Takođe se odnosi na kvalitet prava, zahtijevajući da bude kompatibilno sa vladavinom prava, što je koncept sadržan u svim članovima Konvencije. Na kraju, Sud naglašava da, kada je u pitanju lišavanje slobode, naročito je važno da bude zadovoljen opšti princip pravne sigurnosti. Zbog toga je od suštinskog značaja da uslovi lišenja slobode prema domaćem zakonu budu jasno definisani i da je samo pravo predvidljivo u svojoj primjeni, tako da ispunjava standard "zakonitosti" propisan Konvencijom, što je standard koji zahtijeva da svi zakoni budu dovoljno precizni da omoguće osobi - ukoliko je potrebno, uz odgovarajući savjet – da predvidi, u mjeri razumnoj u datim okolnostima, posljedice koje konkretno djelo podrazumijeva (*Khlaifia i drugi protiv Italije* [VV],

br. 16483/12, stavovi 91-92, 15. decembar 2016. godine, i *Del Río Prada protiv Španije* [VV], br. 42750/09, stav 125, ECHR 2013, sa daljim izvorima).

66. Vraćajući se na konkretan predmet, Sud primjećuje da je članom 259 ZKP propisano, *inter alia*, da se prinudno može dovesti lice koje se nije odazvalo pozivu samo ako je u pozivu na to bilo upozoreno (vidjeti stav 36 gore). Iako je poziv u slučaju podnosioca predstavke sadržao navedeno upozorenje, u njemu je takođe bilo navedeno da podnosilac mora da se odazove “odmah”. Sud smatra da takvim upozorenjem nije data mogućnost podnosiocu predstavke da sam postupi u skladu sa pozivom. Iako strane nijesu saglasne po pitanju toga da li je podnosilac predstavke postupio u skladu sa pozivom dobrovoljno ili je doveden od strane policije, domaći sud je utvrdio da su ga policijski službenici odveli za ruke u njihovo vozilo, a zatim u policijsku stanicu (vidjeti stav 27 *in fine* gore). Stoga, Sud smatra da je utvrđeno da je podnosilac predstavke prinudno doveden u policijsku stanicu, što je u suprotnosti sa članom 259 stav 1 ZKP-a, što predstavlja *de facto* lišenje slobode.

67. Dalje se primjećuje da je podnosilac predstavke zvanično lišen slobode u 10:40h na osnovu službene zabilješke policije po nalogu državnog tužioca u tom smislu. U skladu sa članom 264 stav 1 ZKP-a ovlašćeni policijski službenici mogu neko lice lišiti slobode ako postoji neki od razloga za određivanje pritvora iz člana 175 ZKP-a (vidjeti stav 35 gore). Ipak, navedena zabilješka se odnosi samo na krivično djelo za koje je osumnjičen podnosilac predstavke, bez navođenja bilo kog zakonskog osnova za lišenje slobode koji je naveden u članu 175 ZKP-a. Sud takođe primjećuje da je podnosilac predstavke advokat i da je Zakonom o advokaturi jasno navedeno da advokat može biti lišen slobode u vezi sa njegovim/njenim vršenjem djelatnosti samo na osnovu odluke nadležnog suda (vidjeti stav 32 gore). Vlada nije osporavala da takva odluka nije postojala u slučaju podnosioca predstavke. Stoga, čak iako je policija navela jedan od osnova propisanih članom 175 ZKP-a, lišenje slobode podnosioca predstavke je ipak bilo nezakonito.

68. Iako je prvenstveno na nacionalnim vlastima, naročito sudovima, da tumače i primjenjuju domaće pravo, na osnovu člana 5 stav 1, nepostupanje u skladu sa domaćim pravom predstavlja kršenje Konvencije, pa Sud stoga može i treba razmotriti da li se postupalo u skladu sa zakonom (*Mooren protiv Njemačke* [VV], br. 11364/03, stav 73, 9. jul 2009. godine). U svijetlu gore navedenog, Sud utvrđuje da lišenje slobode podnosioca predstavke nije bilo u skladu sa članovima 259 i 264 ZKP i članom 23 Zakona o advokaturi, pa je shodno tome bilo nezakonito. Gore navedena razmatranja su dovoljna da omoguće Sudu da zaključi da je bilo povrede člana 5 stav 1 (c) Konvencije.

II. NAVODNA POVREDA ČLANA 13 KONVENCIJE

69. Podnosilac predstavke se žalio na osnovu člana 13 Konvencije da nije imao djelotvoran domaći pravni lijek za nezakonito lišenje slobode.

70. Vlada je osporila njegovu pritužbu.

71. Član 13 glasi kako slijedi:

“Svako čija su prava i slobode, priznata ovom Konvencijom, narušena ima pravo na pravni lijek pred nacionalnim vlastima, čak i onda kada su povredu ovih prava i sloboda učinila lica u vršenju svoje službene dužnosti “

72. Kako je već primijećeno, ustavna žalba je djelotvoran pravni lijek u Crnoj Gori (vidjeti *Siništaj i drugi*, gore citirana, stav 123) i podnosilac predstavke ju je iskoristio, konkretno žalivši se na zakonitost njegovog lišenja slobode. Ustavni sud je odlučio da je nadležan da odlučuje po njegovoj žalbi i istu je uredno meritorno ispitaio. Nezavisno od toga da li žalba podnosioca predstavke pred ovim Sudom treba da se ispita na osnovu člana 13 u smislu činjenice da bi član 5 stav (4) normalno bio *lex specialis* (vidjeti *A. i drugi protiv Ujedinjenog Kraljevstva* [VV], br. 3455/05, stav 202, ECHR 2009), u vezi sa pitanjima vezanim za pritvor, Sud podsjeća da, u svakom slučaju član 13 ne zahtijeva sigurnost povoljnog ishoda u smislu bilo kog postupka koji se vodi na

domaćem nivou (vidjeti *Amann protiv Švajcarske* [VV], br. 27798/95, stav 88, ECHR 2000-II) uključujući postupke pred Ustavnim sudom. U svijetlu ovih okolnosti Sud smatra da je žalba podnosioca predstavke očigledno neosnovana i mora biti odbačena u skladu sa članom 35 stavovi 3 (a) i 4 Konvencije.

III. PRIMJENA ČLANA 41 KONVENCIJE

73. Članom 41 Konvencije je propisano:

“Kada Sud utvrdi prekršaj Konvencije ili Protokola uz nju, a unutrašnje pravo Visoke strane ugovornice u pitanju omogućava samo dijelimičnu odštetu, Sud će, ako je to potrebno, pružiti pravično zadovoljenje oštećenoj strani “.

74. Podnosilac predstavke nije tražio naknadu materijalne ni nematerijalne štete, kao ni naknadu troškova i izdataka. Shodno tome Sud je nije dodijelio.

IZ TIH RAZLOGA, SUD, JEDNOGLASNO,

1. *Prolašava* pritužbu na osnovu člana 5 stav 1 u vezi zakonitosti lišenja slobode podnosioca predstavke prihvatljivom, a ostatak predstavke neprihvatljivom;
2. *Utvrdjuje* da postoji povreda člana 5 stav 1 Konvencije.

Sačinjeno na engleskom jeziku, u pisanoj formi, 20. maja 2021. godine na u skladu sa Pravilom 77 stavovi 2 i 3 Poslovnika Suda.

{signature_p_2}

Victor Soloveytchik
Registrar

Síofra O’Leary
Predsjednik

1183.

Na osnovu člana 18 i 106 Zakona o upravnom postupku ("Službeni list Crne Gore", br. 056/14, 020/15, 040/16, 037/17), člana 145 stav 1 tačka 2, a u vezi sa članom 147 Zakona o osiguranju ("Sl. list RCG", br. 078/06, 019/07, „Sl. CG", br. 053/09, 073/10, 040/11, 045/12, 006/13, 055/16), Savjet Agencije za nadzor osiguranja na 338. sjednici od 31. 08. 2021.godine, donosi:

R J E Š E N J E
O ODUZIMANJU DOZVOLE ZA OBAVLJANJE POSLOVA POSREDOVANJA U
OSIGURANJU DRUŠTVU ZA POSREDOVANJE U OSIGURANJU
„PARTNER M“ DOO PODGORICA

1. Oduzima se dozvola za obavljanje poslova posredovanja u osiguranju društvu za posredovanje u osiguranju „Partner M“ DOO Podgorica izdata Rješenjem o izdavanju dozvole za rad br. 03-852/4-10 od 27.12.2010. godine.
2. Ovo rješenje objaviće se u Službenom listu Crne Gore.
3. Protiv ovog rješenja žalba nije dozvoljena.

Broj: 02-628/5-21

Datum: 31. 08. 2020.godine

Predsjednik Savjeta,
Uroš Andrijašević, s.r.

1184.

Na osnovu člana 18 i 106 Zakona o upravnom postupku ("Službeni list Crne Gore", br. 056/14, 020/15, 040/16, 037/17), člana 145 stav 1 tačka 2, a u vezi sa članom 147 Zakona o osiguranju ("Sl. list RCG", br. 078/06, 019/07, „Sl. CG", br. 053/09, 073/10, 040/11, 045/12, 006/13, 55/16), Savjet Agencije za nadzor osiguranja na 338. sjednici od 31. 08. 2021.godine, donosi:

R J E Š E N J E
O ODUZIMANJU DOZVOLE ZA PRUŽANJE DRUGIH USLUGA U OSIGURANJU
AGENCIJI ZA PRUŽANJE DRUGIH USLUGA U OSIGURANJU "MONTENEGRO
ASSISTANCE" DOO PODGORICA

1. Oduzima se dozvola za pružanje drugih usluga u osiguranju Agenciji za pružanje drugih usluga u osiguranju "Montenegro Assistance" DOO Podgorica izdata Rješenjem o izdavanju dozvole za rad br. 03-343/2-09 od 10.06.2009. godine.

2. Ovo rješenje objaviće se u Službenom listu Crne Gore.

3. Protiv ovog rješenja žalba nije dozvoljena.

Broj: 02-629/5-21

Datum: 31. 08. 2021.godine

Predsjednik Savjeta,
Uroš Andrijašević, s.r.

1185.

Na osnovu člana 18 i 106 Zakona o upravnom postupku ("Službeni list Crne Gore", br. 056/14, 020/15, 040/16, 037/17), člana 145 stav 1 tačka 2, a u vezi sa članom 147 Zakona o osiguranju ("Sl. list RCG", br. 078/06, 019/07, „Sl. CG", br. 053/09, 073/10, 040/11, 045/12, 006/13, 055/16), Savjet Agencije za nadzor osiguranja na 338. sjednici od 31. 08. 2021.godine, donosi:

R J E Š E N J E
O ODUZIMANJU DOZVOLE ZA OBAVLJANJE POSLOVA POSREDOVANJA U
OSIGURANJU DRUŠTVU ZA POSREDOVANJE U OSIGURANJU „AUCTOR“
DOO PODGORICA

1. Oduzima se dozvola za obavljanje poslova posredovanja u osiguranju društvu za posredovanje u osiguranju „Auctor“ DOO Podgorica izdata Rješenjem o izdavanju dozvole za rad br. 03-677/2-11 od 28.06.2011. godine.

2. Ovo rješenje objaviće se u Službenom listu Crne Gore.

3. Protiv ovog rješenja žalba nije dozvoljena.

Broj: 02-625/5-21

Datum: 31. 08. 2020.godine

Predsjednik Savjeta,
Uroš Andrijašević, s.r.

1186.

Na osnovu člana 18 i 106 Zakona o upravnom postupku ("Službeni list Crne Gore", br. 056/14, 020/15, 040/16, 037/17), člana 145 stav 1 tačka 2, a u vezi sa članom 147 Zakona o osiguranju ("Sl. list RCG", br. 078/06, 019/07, „Sl. CG", br. 053/09, 073/10, 040/11, 045/12, 006/13, 055/16), Savjet Agencije za nadzor osiguranja na 338. sjednici od 31. 08. 2021.godine, donosi:

R J E Š E N J E
O ODUZIMANJU DOZVOLE ZA OBAVLJANJE POSLOVA ZASTUPANJA U
OSIGURANJU DRUŠTVU ZA ZASTUPANJE U OSIGURANJU
„OBSES“ DOO PODGORICA

1. Oduzima se dozvola za obavljanje poslova zastupanja u osiguranju društvu za zastupanje u osiguranju „Obses“ DOO Podgorica izdata Rješenjem o izdavanju dozvole za rad br. 789-2/08 od 14. 11. 2008. godine.

2. Ovo rješenje objaviće se u Službenom listu Crne Gore.

3. Protiv ovog rješenja žalba nije dozvoljena.

Broj: 02-626/5-21

Datum: 31. 08. 2021.godine

Predsjednik Savjeta,
Uroš Andrijašević, s.r.

1187.

Na osnovu člana 18 i 106 Zakona o upravnom postupku ("Službeni list Crne Gore", br. 056/14, 020/15, 040/16, 037/17), člana 145 stav 1 tačka 2, a u vezi sa članom 147 Zakona o osiguranju ("Sl. list RCG", br. 078/06, 019/07, „Sl. CG", br. 053/09, 073/10, 040/11, 045/12, 006/13, 055/16), Savjet Agencije za nadzor osiguranja na 338. sjednici od 31. 08. 2021.godine, donosi:

R J E Š E N J E
O ODUZIMANJU DOZVOLE ZA OBAVLJANJE POSLOVA ZASTUPANJA U
OSIGURANJU DRUŠTVU ZA ZASTUPANJE U OSIGURANJU
„IDEAL LIFE“ DOO PODGORICA

1. Oduzima se dozvola za obavljanje poslova zastupanja u osiguranju društvu za zastupanje u osiguranju „Ideal Life“ DOO Podgorica izdata Rješenjem o izdavanju dozvole za rad br. 03-693/3-11 od 31. 08. 2011. godine.

2. Ovo rješenje objaviće se u Službenom listu Crne Gore.

3. Protiv ovog rješenja žalba nije dozvoljena.

Broj: 02-627/6-21

Datum: 31. 08. 2021.godine

Predsjednik Savjeta,
Uroš Andrijašević, s.r.

1188.

Na osnovu čl. 145 stav 1 tačka 2, a u vezi sa članom 147 Zakona o osiguranju ("Sl. list RCG", br. 078/06, 019/07, „Sl. CG", br. 053/09, 073/10, 040/11, 045/12, 006/13, 055/16), nakon izvršene neposredne kontrole poslovanja društva za zastupanje osiguranju „Premija plus“ DOO Podgorica (Zapisnik o ciljnoj posrednoj kontroli poslovanja Društva broj 02-444/3-20 od 27. 04. 2021. godine), Savjet Agencije za nadzor osiguranja na 338. sjednici od 31. 08. 2021. godine, donosi:

R J E Š E N J E
O ODUZIMANJU DOZVOLE ZA OBAVLJANJE POSLOVA ZASTUPANJA U
OSIGURANJU DRUŠTVU ZA ZASTUPANJE U OSIGURANJU
„PREMIJA PLUS“ DOO PODGORICA

1. Oduzima se dozvola za obavljanje poslova zastupanja u osiguranju društvu za zastupanje u osiguranju „Premija plus“ DOO Podgorica, izdata Rješenjem o izdavanju dozvole za obavljanje poslova zastupanja u osiguranju br. 03-717/4-09 od 24.12.2009. godine.
2. Ovo rješenje objaviće se u „Službenom listu“ Crne Gore.
3. Protiv ovog rješenja žalba nije dozvoljena.

Broj: 03-444/7-21

Datum: 31. 08. 2021.godine

Predsjednik Savjeta,
Uroš Andrijašević, s.r.

1189.

Na osnovu člana 61 st. 1 i 2 Zakona o državnim službenicima i namještenicima („Službeni list CG“, br. 2/18, 34/19 i 8/21), Vlada Crne Gore je, na sjednici od 9. septembra 2021. godine, donijela

R J E Š E N j E
O ODREĐIVANJU VRŠIOCA DUŽNOSTI DIREKTORA
UPRAVE ZA KATASTAR I DRŽAVNU IMOVINU

Za vršioca dužnosti direktora Uprave za katastar i državnu imovinu određuje se Koča Đurišić, spec. sc. pravnih nauka, dosadašnji vršilac dužnosti, do imenovanja direktora ove uprave u skladu sa zakonom, a najduže do šest mjeseci.

Broj: 04-4236/2

Podgorica, 9. septembra 2021. godine

Vlada Crne Gore
Predsjednik,
prof. dr **Zdravko Krivokapić, s.r.**

1190.

Na osnovu člana 8 stav 3 i člana 9 Odluke o organizovanju Javnog preduzeća za nacionalne parkove („Službeni list CG“, broj 20/11), Vlada Crne Gore je, na sjednici od 9. septembra 2021. godine, donijela

R J E Š E N j E
O IMENOVANJU DVA ČLANA UPRAVNOG ODBORA
JAVNOG PREDUZEĆA ZA NACIONALNE PARKOVE CRNE GORE

Za članove Upravnog odbora Javnog preduzeća za nacionalne parkove Crne Gore iz reda stručnih lica zaposlenih u Preduzeću imenuju se:

- Stevan Marić, M.Sc, stručni saradnik za ribarstvo - ihtiolog i
- Mojaš Đurović, magistar, stručni saradnik za zaštitu životne sredine u Službi za zaštitu prirodne i kulturne baštine i održivi razvoj.

Broj: 04-4118/3

Podgorica, 9. septembra 2021. godine

Vlada Crne Gore
Predsjednik,
prof. dr **Zdravko Krivokapić**, s.r.

1191.

Na osnovu člana 61 st. 1 i 2 Zakona o državnim službenicima i namještenicima („Službeni list CG“, br. 2/18, 34/19 i 8/21), Vlada Crne Gore je, na sjednici od 9. septembra 2021. godine, donijela

R J E Š E N j E
O ODREĐIVANJU VRŠITELJKE DUŽNOSTI
DIREKTORICE ZAVODA ZA HIDROMETEOROLOGIJU I SEIZMOLOGIJU

Za vršiteljku dužnosti direktorice Zavoda za hidrometeorologiju i seizmologiju određuje se Dušica Brnović, diplomirani ekonomista, dosadašnja vršiteljka dužnosti, do imenovanja direktora ovog zavoda u skladu sa zakonom, a najduže do šest mjeseci.

Broj: 04-4185/3

Podgorica, 9. septembra 2021. godine

Vlada Crne Gore
Predsjednik,
prof. dr **Zdravko Krivokapić, s.r.**

1192.

Na osnovu člana 61 st. 1 i 2 Zakona o državnim službenicima i namještenicima („Službeni list CG“, br. 2/18, 34/19 i 8/21), Vlada Crne Gore je, na sjednici od 9. septembra 2021. godine, donijela

R J E Š E N J E
O ODREĐIVANJU VRŠIOCA DUŽNOSTI GENERALNOG DIREKTORA
DIREKTORATA ZA NACIONALNE I EU NAUČNE PROGRAME U
MINISTARSTVU PROSVJETE, NAUKE, KULTURE I SPORTA

Za vršioca dužnosti generalnog direktora Direktorata za nacionalne i EU naučne programe u Ministarstvu prosvjete, nauke, kulture i sporta određuje se dr Branko Bulatović, doktor ekonomskih nauka, do postavljenja generalnog direktora ovog direktorata u skladu sa zakonom, a najduže do šest mjeseci.

Broj: 04-4155/3

Podgorica, 9. septembra 2021. godine

Vlada Crne Gore
Predsjednik,
prof. dr **Zdravko Krivokapić**, s.r.

1193.

Na osnovu člana 47 stav 1, a u vezi sa članom 25 tač. 5 i 6 Zakona o kulturi („Službeni list CG“, br. 49/08, 16/11, 40/11 i 38/12), Vlada Crne Gore je, na sjednici od 9. septembra 2021. godine, donijela

R J E Š E N j E
O RAZRJEŠENJU DIREKTORICE JAVNE USTANOVE
NARODNI MUZEJ CRNE GORE

Razrješava se dr Anastazija Miranović dužnosti direktorice Javne ustanove Narodni muzej Crne Gore, prije isteka mandata, zbog postupanja suprotno zakonu i opštim aktima ustanove i neobezbjediivanja zakonitog rada ove ustanove.

Broj: 04-4162/3

Podgorica, 9. septembra 2021. godine

Vlada Crne Gore
Predsjednik,
prof. dr **Zdravko Krivokapić**, s.r.

1194.

Na osnovu člana 47 stav 1 Zakona o kulturi („Službeni list CG“, br. 49/08, 16/11, 40/11 i 38/12) i člana 9 stav 1 Odluke o organizovanju Javne ustanove Narodni muzej Crne Gore („Službeni list CG“, br. 44/11 i 18/14), Vlada Crne Gore je, na sjednici od 9. septembra 2021. godine, donijela

R J E Š E N j E
O IMENOVANJU DIREKTORA JAVNE USTANOVE
NARODNI MUZEJ CRNE GORE

Za direktora Javne ustanove Narodni muzej Crne Gore imenuje se Živko Radović, slikar konzervator.

Broj: 04-4163/3

Podgorica, 9. septembra 2021. godine

Vlada Crne Gore
Predsjednik,
prof. dr **Zdravko Krivokapić**, s.r.

1195.

Na osnovu člana 61 st. 1 i 2 Zakona o državnim službenicima i namještenicima („Službeni list CG“, br. 2/18, 34/19 i 8/21), Vlada Crne Gore je, na sjednici od 9. septembra 2021. godine, donijela

R J E Š E N j E
O ODREĐIVANJU VRŠIOCA DUŽNOSTI POMOĆNIKA SEKRETARA
SEKRETARIJATA ZA ZAKONODAVSTVO

Za vršioca dužnosti pomoćnika sekretara Sekretarijata za zakonodavstvo - rukovodioca Sektora za propise iz oblasti ekonomije i finansija određuje se Dragoljub Nikolić, dosadašnji vršilac dužnosti, do postavljenja pomoćnika sekretara - rukovodioca ovog sektora u skladu sa zakonom, a najduže do šest mjeseci.

Broj: 04-4169/3

Podgorica, 9. septembra 2021. godine

Vlada Crne Gore
Predsjednik,
prof. dr **Zdravko Krivokapić**, s.r.

1196.

Na osnovu člana 267, a shodno članu 108 stav 3, članu 133 stav 1 tačka 4 i članu 171 stav 1 tač. 3 i 4 i stav 7 Zakona o privrednim društvima („Službeni list CG“, broj 65/20), člana 7 stav 2 alineja 7 Odluke o osnivanju Društva sa ograničenom odgovornošću Inovaciono preduzetnički centar „Tehnopolis“ – Nikšić („Službeni list CG“, br. 30/13, 47/13 i 80/15), a u vezi sa čl. 18, 20 i 23 Statuta Društva sa ograničenom odgovornošću Inovaciono preduzetnički centar „Tehnopolis“ - Nikšić („Službeni list CG“, br. 34/13, 47/13 i 25/16), Vlada Crne Gore je, na sjednici od 9. septembra 2021. godine, donijela

R J E Š E N j E
O RAZRJEŠENJU ČLANOVA ODBORA DIREKTORA
DRUŠTVA SA OGRANIČENOM ODGOVORNOŠĆU
INOVACIONO PREDUZETNIČKI CENTAR
„TEHNOPOLIS“ – NIKŠIĆ

Razrješavaju se članovi Odbora direktora Društva sa ograničenom odgovornošću Inovaciono preduzetnički centar „Tehnopolis“ – Nikšić, prije isteka mandata, i to:

- Vesna Popović Bugarin, redovna profesorica na Elektrotehničkom fakultetu;
- Zoran Čolaković, specijalista matematike i računarskih nauka;
- Nikola Milić, spec. sc. građevine, član;
- Veselin Škuletić, diplomirani inženjer elektrotehnike i
- Tijana Perović, specijalista hemijske tehnologije.

Broj: 04-4213/2

Podgorica, 9. septembra 2021. godine

Vlada Crne Gore
Predsjednik,
prof. dr **Zdravko Krivokapić**, s.r.

1197.

Na osnovu člana 267, a shodno članu 108 stav 3, članu 133 stav 1 tačka 3 i članu 171 stav 7 Zakona o privrednim društvima („Službeni list CG“, broj 65/20), člana 7 stav 2 alineja 7 Odluke o osnivanju Društva sa ograničenom odgovornošću Inovaciono preduzetnički centar „Tehnopolis“ – Nikšić („Službeni list CG“, br. 30/13, 47/13 i 80/15), a u vezi sa članom 18 Statuta Društva sa ograničenom odgovornošću Inovaciono preduzetnički centar „Tehnopolis“ - Nikšić („Službeni list CG“, br. 34/13, 47/13 i 25/16), Vlada Crne Gore je, na sjednici od 9. septembra 2021. godine, donijela

R J E Š E N j E
O IMENOVANJU ČLANOVA ODBORA DIREKTORA
DRUŠTVA SA OGRANIČENOM ODGOVORNOŠĆU
INOVACIONO PREDUZETNIČKI CENTAR
„TEHNOPOLIS“ – NIKŠIĆ

Za članove Odbora direktora Društva sa ograničenom odgovornošću Inovaciono preduzetnički centar „Tehnopolis“ - Nikšić imenuju se:

- Marijeta Barjaktarović Lanzardi, magistar političkih nauka;
- Zoran Čolaković, specijalista matematike i računarskih nauka;
- Nikola Milić, spec. sc. građevine;
- Veselin Škuletić, diplomirani inženjer elektrotehnike i
- Tijana Perović, specijalista hemijske tehnologije.

Broj: 04-4214/2

Podgorica, 9. septembra 2021. godine

Vlada Crne Gore
Predsjednik,
prof. dr **Zdravko Krivokapić, s.r.**

1198.

Shodno članu 8 stav 3 Odluke o osnivanju Instituta za standardizaciju Crne Gore („Službeni list RCG“, broj 21/07), Vlada Crne Gore je, na sjednici od 9. septembra 2021. godine, donijela

R J E Š E N j E
O RAZRJEŠENJU SEDAM ČLANOVA SKUPŠTINE
INSTITUTA ZA STANDARDIZACIJU CRNE GORE

Razrješavaju se članovi Skupštine Instituta za standardizaciju Crne Gore, predstavnici osnivača, zbog isteka mandata, i to:

- Dragan Vukčević, načelnik Direkcije u ranijem Ministarstvu ekonomije,
- Ivana Popović, samostalna savjetnica u ranijem Ministarstvu ekonomije,
- Miroslav Mašić, samostalni savjetnik u ranijem Ministarstvu saobraćaja i pomorstva,
- Andrijana Rakočević, samostalna savjetnica u ranijem Ministarstvu poljoprivrede i ruralnog razvoja,
- Slobodanka Vuković, tržišna inspektorka u Upravi za inspekcijske poslove,
- Svjetlana Vuksanović, samostalna savjetnica u ranijem Ministarstvu održivog razvoja i turizma i
- doc. dr Marinko Aleksić, načelnik Direkcije u Ministarstvu odbrane.

Broj: 04-4217/2

Podgorica, 9. septembra 2021. godine

Vlada Crne Gore
Predsjednik,
prof. dr **Zdravko Krivokapić**, s.r.

1199.

Na osnovu člana 8 alineja 7 Odluke o osnivanju Društva sa ograničenom odgovornošću „Fond za inovacije Crne Gore“ Podgorica („Službeni list CG“, broj 64/21), a u vezi sa članom 11 alineja 7 i članom 13 Statuta Društva sa ograničenom odgovornošću „Fond za inovacije Crne Gore“ Podgorica („Službeni list CG“, broj 93/21), Vlada Crne Gore je, na sjednici od 9. septembra 2021. godine, donijela

R J E Š E N j E
O IMENOVANJU ČLANOVA ODBORA DIREKTORA
DRUŠTVA SA OGRANIČENOM ODGOVORNOŠĆU „FOND ZA INOVACIJE CRNE
GORE“ PODGORICA

Za članove Odbora direktora Društva sa ograničenom odgovornošću „Fond za inovacije Crne Gore“ Podgorica imenuju se:

- Vasilije Čarapić, magistar prava;
- Milica Marković, magistar u oblasti hemije i biologije;
- Ivana Pejović, magistar preduzetništva;
- Snežana Šćepanović, doktor ekonomskih nauka na smjeru Informacioni sistemi i
- Igor Đurović, doktor tehničkih nauka.

Broj: 04-4212/2

Podgorica, 9. septembra 2021. godine

Vlada Crne Gore
Predsjednik,
prof. dr **Zdravko Krivokapić, s.r.**

1200.

Na osnovu člana 11 stav 2 Odluke o osnivanju Instituta za standardizaciju Crne Gore („Službeni list RCG“, broj 21/07), Vlada Crne Gore je, na sjednici od 9. septembra 2021. godine, donijela

R J E Š E N j E
O RAZRJEŠENJU DVA ČLANA UPRAVNOG ODBORA
INSTITUTA ZA STANDARDIZACIJU CRNE GORE

Razrješavaju se članovi Upravnog odbora Instituta za standardizaciju Crne Gore, zbog isteka mandata i to:

- Milan Vukčević, profesor na Mašinskom fakultetu Univerziteta Crne Gore i
- Nebojša Mugoša, načelnik Direkcije za normative poslove i međunarodnu saradnju u oblasti intelektualne svojine.

Broj: 04-4216/2

Podgorica, 9. septembra 2021. godine

Vlada Crne Gore
Predsjednik,
prof. dr **Zdravko Krivokapić, s.r.**

1201.

Na osnovu člana 11 stav 2 Odluke o osnivanju Instituta za standardizaciju Crne Gore („Službeni list RCG“, broj 21/07), Vlada Crne Gore je, na sjednici od 9. septembra 2021. godine, donijela

R J E Š E N j E
O IMENOVANJU DVA ČLANA UPRAVNOG ODBORA
INSTITUTA ZA STANDARDIZACIJU CRNE GORE

Za članove Upravnog odbora Instituta za standardizaciju Crne Gore imenuju se:

- Milan Vukčević, profesor na Mašinskom fakultetu Univerziteta Crne Gore i
- Nebojša Mugoša, načelnik Direkcije za normative poslove i međunarodnu saradnju u oblasti intelektualne svojine.

Broj: 04-4216/3

Podgorica, 9. septembra 2021. godine

Vlada Crne Gore
Predsjednik,
prof. dr **Zdravko Krivokapić**, s.r.

1202.

Na osnovu člana 15 stav 7 Uredbe o Vladi Crne Gore („Službeni list CG“, br. 80/08, 14/17 i 28/18), Vlada Crne Gore je, na sjednici od 9. septembra 2021. godine, donijela

R J E Š E N j E
O RAZRJEŠENJU SAVJETNICE ZAMJENIKA GLAVNOG PREGOVARAČA ZA
POGLAVLJA PRAVNE TEKOVINE EVROPSKE UNIJE

Razrješava se Tatjana Bulajić Vučinić dužnosti savjetnice zamjenika glavnog pregovarača za poglavlja pravne tekovine Evropske unije, na lični zahtjev.

Broj: 04-4091/3

Podgorica, 9. septembra 2021. godine

Vlada Crne Gore
Predsjednik,
prof. dr **Zdravko Krivokapić**, s.r.

1203.

Shodno članu 61 st. 1 i 2 Zakona o državnim službenicima i namještenicima („Službeni list CG“, br. 2/18, 34/19 i 8/21), Vlada Crne Gore je, na sjednici od 9. septembra 2021. godine, donijela

R J E Š E N j E
O PRESTANKU VRŠENJA DUŽNOSTI V. D. GENERALNE DIREKTORICE
DIREKTORATA ZA NACIONALNE I EU NAUČNE PROGRAME U
MINISTARSTVU PROSVJETE, NAUKE, KULTURE I SPORTA

Dr Ivanki Antović, vršiteljki dužnosti generalne direktorice Direktorata za nacionalne i EU naučne programe u Ministarstvu prosvjete, nauke, kulture i sporta, prestaje vršenje navedene dužnosti na lični zahtjev.

Broj: 04-4154/3

Podgorica, 9. septembra 2021. godine

Vlada Crne Gore
Predsjednik,
prof. dr **Zdravko Krivokapić**, s.r.